9/11
listopad - november
2011
ročník 81

Rozsévač
Rozsievač

Časopis Bratrské jednoty baptistů
Časopis Bratskej jednoty baptistov

A řekl:
Proto opustí muž
otce i matku a připojí se
ke své manželce,
a budou ti dva jedno tělo;
takže již nejsou dva,
ale jeden.
A proto co Bůh spojil,
člověk nerozlučuj!

Matouš 19, 5 - 6

Baptistický koncil v Nazarete

Téma čísla

Rodina na ústupe?

Ester Pekná

Procházkova přednáška 2011

Lydie Kucová

První sobotu v říjnu tohoto roku se ve sboru BJB v Praze Na Topolce konal 5. ročník Procházkovy přednášky. Ta je pojmenována po výrazné osobnosti Bratrské jednoty baptistů Dr. Jindřichu Procházkovi a každoročně se věnuje významným obdobím v historii českého (československého) baptismu. Téma letošní přednášky navázalo na předchozí ročník, ve kterém jsme se věnovali vykonstruovaným soudním procesům s představiteli a kazateli BJB v letech 1952–53. Letos jsme se zabývali nesnadným obdobím padesátých let po přelomové konferenci v roce 1953, ve kterém BJB sice již nečelila přímému pronásledování jako v případě odsouzených kazatelů ve vykonstruovaných procesech. Formy represe byly skrytější, o to však záludnější. Hovořili jsme o nesmírném morálním tlaku v tehdejší době ze strany Státní bezpečnosti na jednotlivce, sbory i vedení Jednoty. V tomto ohledu jsme si připomněli osud br. kazatele Viléma Pospíšila ve Vikýřovicích, který byl zatčen v r. 1955 za odepření spolupráce s StB. Byl nevinně odsouzen, strávil více než tři roky ve vězení a po propuštění nesměl řadu let sloužit. Ve stručnosti jsme si v závěru připomněli osudy ostatních uvězněných kazatelů po jejich propuštění. Celé setkání bylo také tentokrát obohaceno osobními vzpomínkami účastníků. Osobním svědectvím a vzpomínkou na uvěznění bratra Viléma Pospíšila přispěl do programu br. kazatel Jan Pospíšil, syn vězněného kazatele, který si uchoval ve své paměti pohnuté události svého dětství. Bratr Miroslav Kuc vzpomněl na věznění br. kazatele Viléma Jersáka z jeho osobního vyprávění. O své době ve vězení krátce po komunistickém převratu se s posluchači podělil br. Josef Holec a o perzekuci své rodiny vzpomněla sestra Mira Blažková. Všem přispěvatelům svými svědectvími a vzpomínkami na tuto nesnadnou dobu nedávných dějin baptistických sborů patří poděkování.

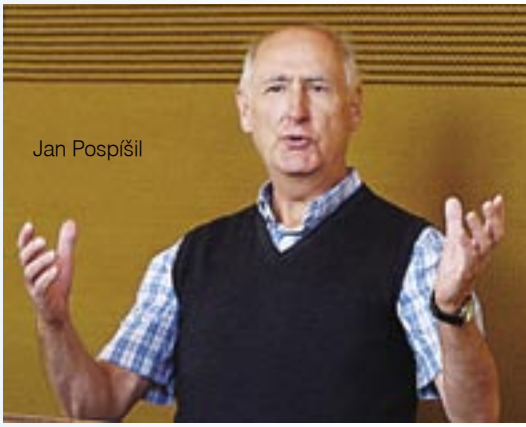

Jan Pospíšil

Mira Blažková

Josef Holec

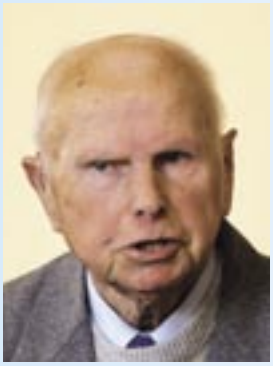

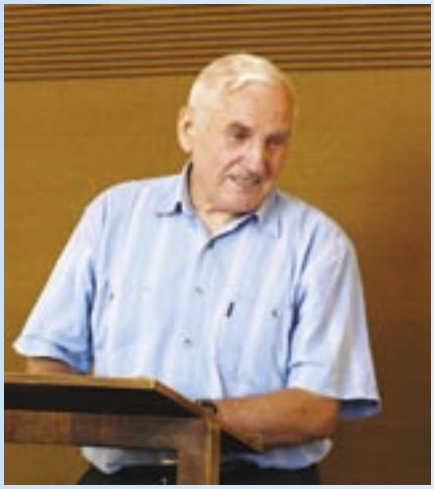

Miroslav Kuc

Odebrání státního souhlasu Vilému Pospíšilovi...

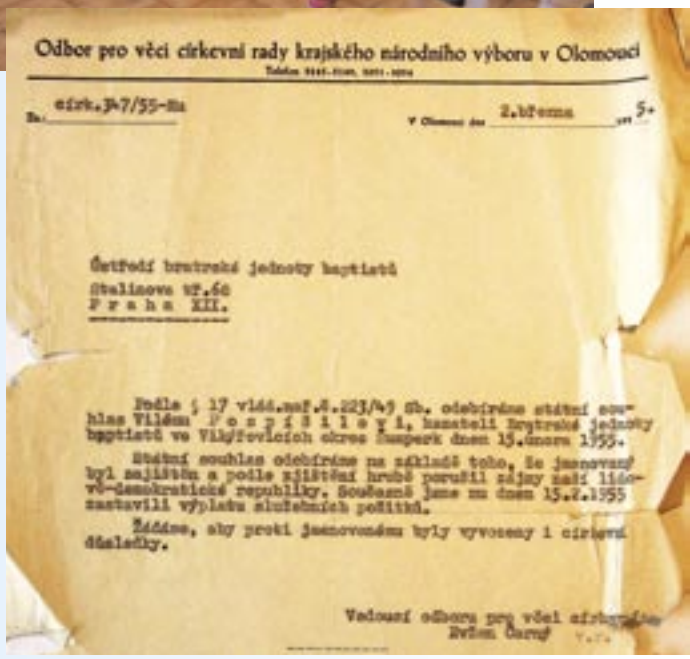

Odbor pro věci církevní rady krajského národního výboru v Olomouci

čírk.347/55-Ha

2.křtma

Čestnéí bratrské jednoty baptistů
Stalinova tř.60
P r a h a XII.

Podle § 17 vlád.nař.č.223/49 Sb. odebírám státní souhlas Vilému P o s p í š i l o v i, kazateli Bratrské jednoty baptistů ve Vikýřovicích okres Šumperk dnem 15.února 1955.

Státní souhlas odebírám na základě toho, že jmenovaný byl zajištěn a podle zjištění hrubě porušil zákony naší lidově-demokratické republiky. Současně jsme mu dnem 15.2.1955 zastavili výplatu služebních požitků.

Žádám, aby proti jmenovanému byly vyvozeny i církevní důsledky.

Vedoucí odboru pro věci církevní

Obsah

Procházkova přednáška 2011 (L. Kucová) /2
Rodina na ústupu? (N. Lica) /3
Manželstvo v kríze (S. Král) /4
Manželství je Boží stvořitelská idea (M. Engeli) /5
Poradenství v krizových situacích /6
(M. Horáčková)
Prečo mladí opúšťajú zbor? /7
Baptisti sa stretli na Koncile v Nazarete (js) /8
Zápisky z Koncilu EBF (L. Šíp)
Misie v Indii (P. Coufal) /10
Misijní konference ve Vysokém Mýtě /11
(E. Poloha)
Vidí Bůh, čím procházím - zajímá Ho to?
(D. Wilkerson)
Důvody k vděčnosti (E. T.)
Zápas o Little G (A. Ciho) /12
O požehnání a zklamání (H. Matthiese) /13
Daniel Mathauser a jeho síla (V. Pospíšil) /14
Vzpomínka na sestru Almu Jersákovou /15
(L. Kucová)
Setkání seniorů v Račkové dolině
Poděkování za kazatelskou službu /16
Rozloučení s kaz. Janem Pospíšilem (Žatečtí)
Během čtyřiceti let 42 milionů návštevníků
Jiří Unger byl znovuzvolen za prezidenta
Evropské evanjelikální aliance (R. T. Čižmár)
Bratislavu navštívil nemecký evanjelista /17
Ulrich Parzány
Kresťania v Lýbii
Storočie baptistov v Izraeli
EBF proti obchodu s ľuďmi
Inzercia - Kroky k manželskej intimite I. /18
Inzercia - Noemi /19
Máte dospívající děti a zlobí vás?
(M. Horáčková)
Veršované odpovede - báseň (J. Kučera) /20

Časopis Bratrské jednoty baptistů v ČR a Bratskej jednoty baptistov v SR

Rozsievač

Šéfredaktor Stanislav Kráľ.
Zástupca šéfredaktora Jan Titěra.
Redakčná rada: S. Baláž, M. Kešjarová, M. Horáčková, K. Kvačková, V. Pospíšil, E. Pribulová, E. Titěrová.
Grafická koncepcia časopisu a prílohy ZRNKO: Anton Vrana.
Jazyková a redakčná úprava: J. Cihová, M. Horáčková, L. Miklošová a M. Matoušková.
Redakcia a administrácia:
Bratská jednota baptistov, Rada v SR, Súľovská 2, 821 05 Bratislava, tel./fax +421 2 43 42 11 45.
E-mail: rozsievac@baptist.sk
Vychádza desaťkrát do roka.
Cena výtlačku 1,35 Euro, predplatné na rok 13,50 Euro + poštovné pre domácich (ČR a SR) jednotlivých odberateľov 6 Euro na rok.
Poštovné pre zahraničie 27 Euro na rok.
Bankové spojenie:
ČR: Česká spořitelna Praha, č. ú. 63112309/0800, var. symbol 911 840.
SR: SLSP Bratislava, číslo účtu 11489120/0900, var. symbol 888.
Platby zo zahraničia:
Názov účtu: Rozsievač - časopis Brat.jed.baptistov Súľovská 2, 82105 Bratislava, Slovenská republika
číslo účtu: 0011489120, Kód banky: 0900
S.W.I.F.T.: GIBASKBX Clearing: SLSP SC
REUTERS: SVBR, SVBS, SVBT, SVBU
Objednávky:
ČR: BJB, Výkonný výbor v ČR, Na Topolce 14, 140 00 Praha 4
SR: Bratská jednota baptistov, Rada v SR, Súľovská 2, 821 05 Bratislava
Uzávierka obsahu čísla 9/2011: 4. 11. 2011
Výroba: tlačiareň **Weltprint, s. r. o.,** Bratislava
ISSN 02316919 – MK SR 699/92

editorial

Rodina na ústupu?

Česká rodina se podle studie za posledních padesát let dramaticky změnila. Ještě v šedesátých letech se 95 procent dětí rodilo v manželství. Dnes už je to jen něco málo přes 60 procent. Ostatní se rodí nesezdaným partnerům, nebo matkám samoživitelkám. Podobný trend odklonu od klasické rodiny je patrný ve všech evropských zemích.

Jiná studie nahání hrůzu prognózami, že jako Evropané vymřeme, protože se zde rodí stále méně dětí, zatímco přistěhovalci z jiných částí země mají více dětí. Dne 30.8. 2011 vyšel na IDNES článek „Svatby by mohla nahradit registrace. Čechům se totiž do sňatků nechce“.

Pokud je rodina na ústupu, potom musíme bít na poplach, protože to je znamení odklonu od Božích řádů a přikázání, které nám Bůh dal.

Pokud je rodina na ústupu, znamená to, že lidé ji nectí a nevidí v ní to, co Bůh vidí, a nerespektují Boží slovo a jeho řády.

Z toho plyne, že přijímají jiné alternativy: místo manželství - „žití na hromádce“, místo manželství mezi mužem a ženou - registrované partnerství apod. A my, jako církev, se musíme ptát, odkud pocházejí tyto alternativy? Čí je to hlas, který se i dnes snaží vnést stín a pochybnosti nad daným Božím slovem? Je to hlas nepřítele! On chce zničit vše to, co je dobré, co Bůh stvořil anebo ustanovil.

A tak nalhává snad i lidem v církvi, že se můžou vzít „před Bohem“ a na úřad není potřeba jít a nějaký papír na to není potřeba. Je to skutečně tak?

Je zajímavé, že když se jedná o jiné papíry jako: diplomy, osvědčení, oprávnění, podílové listy, certifikáty a podobně, tak si jich umíme vážit. Když tyto papíry máme, jsou to pro nás „cenné papíry“, které nám umožňují různé výhody nebo přinášejí nejrůznější přednosti v různých oblastech života. Je vůbec oddací list ještě dnes k něčemu? Rozdíl je právě v tom, že k získání „jiných důležitých papírů“ se člověk musí zapotit, učit, studovat, poctivě pracovat a potom je získá, pokud je samozřejmě nezíská podvodem.

Jiný velký rozdíl je v tom, že na silnici nepouštíme lidi řídit auta, dokud neabsolvovali autoškolu, která trvá několik měsíců, a potom teprve dostanou „papír“, který je k nějakému výkonu opravňuje.

U manželství, kde se jedná také o život, smrt a budoucnost společnosti, už takto neuvažujeme. A tolik církevních představitelů žádnou přípravu na manželství a žádné předmanželské poradenství ani nedělá pod záminkou, že je to „odpovědností každého před Bohem“.

A já se ptám:„A není to naše odpovědnost, pokud jsme v roli oddávajícího, abychom snoubence na manželství připravili, jak nejlépe umíme a můžeme?“ A tady si musíme jako církev zametat svůj vlastní práh: Vážíme si rodiny a manželství natolik, abychom se touto otázkou zabývali i před svatbou, vyučovali a připravili snoubence na to, co je nevyhnutelně čeká po svatbě?

Je pro nás kazatele a ostatní, kdo kážou či vyučuji v církvi, rodina natolik důležitá, abychom o jejím fungování vyučovali Boží lid a kázali Boží pravdy a principy, které vedou k budování harmonických vztahů v rodině?

Udělejme vše proto, aby rodina v Kristově církvi byla posílena a budována. A zatím co v sekulární společnosti bude na ústupu kvůli neposlušnosti a hříchu, ať v církvi je svatá, vážená a na vzestupu.

Nick Lica
kazatel BJB Karlovy Vary

Manželstvo v kríze

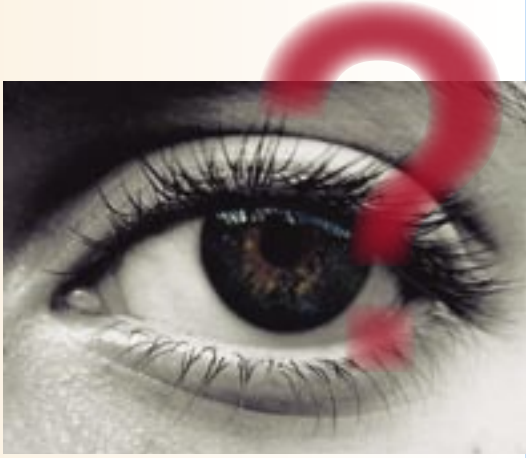

Stano Kráľ

Štatistiky, správy v médiách, spoločenská prax a iné zdroje nám poukazujú na skutočnosť, že inštitút rodiny nie je tým, čím býval v minulosti. Pribúdajú páry, ktoré vedú rodinný život „na voľno“, teda bez úradného manželského zväzku, pribúdajú rozvody, mnohé rodiny sú disfunkčné a deti vyrastajú v problematických podmienkach, stále otvorenejšie sa hovorí aj o rodinách, kde obaja „rodičia“ sú rovnakého pohlavia. Každého, kto túži po tom, aby rodiny žili podľa Božej vôle, tieto informácie určite zarmucujú:

„Rodina je najviac spochybňovaná vo svojom samotnom jadre. V postmodernej Európe neexistuje konsenzus o tom, čo je to manželstvo. Je to spoločenstvo muža a ženy, alebo aj niečo iné? A je vôbec potrebné? Pri prerokovávaní nového zákona o rodine v Národnej rade SR na jeseň 2004 sa objavili pozmeňovacie návrhy, podľa ktorých v manželstve by nemala byť podstatná ani vernosť, ani spoločné bývanie, ani výchova detí. Z manželstva by sa napokon stala iba púha formalita a bezobsažná tradícia. Na druhej strane, od roku 1990 sa u nás rodí stále viac detí mimo manželstva. O tento fakt sa opiera téza, že práve vo vzraste mimomanželskej plodnosti treba vidieť nádej na ozdravenie populačného vývoja na Slovensku. Z toho sa ďalej vyvodzuje, že ak chceme, aby sa rodilo viac detí, treba viac podporovať slobodné mamičky. Treba sa vraj pripraviť na to, že v budúcnosti sa budú sobášiť len ľudia nábožensky založení, že klasické manželstvo je na ústupe a rodiny budú existovať bez formálneho zväzku. Podľa E. Kvapilovej (Kvapilová 2000) štát by mal podporovať diverzitu rodinných foriem a treba nechať na ľuďoch, aby sa slobodne rozhodli, akú rodinnú formu si zvolia.“

INŠTITÚCIA MANŽELSTVA V SÚČASNEJ SPOLOČNOSTI
Doc. RNDr. Karol Pastor, CSc.

The Pew Research Center uverejnil výsledok prieskumu na tému manželstvo.

Takmer 40 % Američanov tvrdí, že manželstvo je prežitok. 29 % detí do 18 rokov žije s jedným alebo oboma rodičmi, ktorí sú rozvedení alebo nikdy neboli zosobášení, prípadne zosobášení sú, ale žijú oddelene.

www.mlady-uspesny.sk

V roku 2010 bolo na Slovensku 25 415 sobášov a 12 015 rozvodov.

ŠÚ SR

Čo sa to vlastne deje?

Život v západnej kultúre (hlavne v Európe a štátoch Severnej Ameriky) má niekoľko atribútov, ktoré prispievajú k tomu, že klasický kultúrny pohľad na rodinu sa stráca.

1. Vysoká životná úroveň umožňuje viac-menej bezproblémový život aj mimo rodinných zväzkov. Jednotlivec nie je odkázaný na to, aby mal trvale jedného partnera, z existenčných dôvodov. Je veľa možností, ako si zabezpečiť bývanie, sú tu inštitúcie, ktoré sa o deti postarajú, kým je rodič v zamestnaní. Obchody a gastronomické zariadenia ponúkajú veľa možností na stravovanie. Služby pre domácnosť ponúkajú všetko, čo človek alebo aj nekompletná rodina potrebuje. Všetko je iba otázkou dostatku financií a osobnej náročnosti.

2. Spoločenská sloboda búra všetky staré kultúrne zvyklosti, ktorými sa ľudia v minulosti cítili viazaní, čo významne ovplyvňovalo ich vzťah k rodine a manželskému zväzku. To, čo bolo v minulosti nemysliteľné a spoločnosť odsudzovala, dnes tolerujeme, lebo vlastne žiadne absolútne pravidlá neexistujú a spoločenský život sa stáva výsledkom širokej dohody (lepšie povedané tolerancie) obyvateľstva. Antidiskriminačné zákony dokonca posúvajú intoleranciu za hranicu zákona.

3. Osobné túžby a ambície môžu ľudia prezentovať a realizovať bez významnejších obmedzení. Mať osobné ambície je v súčasnosti v „kurze“. Manželstvo, v ktorom je potrebné zohľadňovať potreby druhého partnera, pôsobí pri napĺňaní osobných ambícií obmedzujúco. Preto manželský zväzok obyčajne pred osobnými ambíciami ustúpi.

Týka sa to aj nás

Pamätám si, s akým nadšením sme ešte pred dvadsiatimi rokmi hovorili o tom, že rozvody a disfunkčné manželstvá medzi kresťanmi sú iba výnimočné. Tešili sme sa z toho, že poznáme spôsob zdravého života, ktorý odolá tlaku okolitého sveta... Žiaľ, tomuto tlaku v praktickom živote sme neodolali. Stále častejšie zažívame rozpady manželských vzťahov aj v našich zboroch. Ako príčinu vidím niekoľko dôvodov:

1. Ochabli sme v aplikácii biblického pohľadu na význam a podstatu manželského a rodinného života v dnešnej dobe. Uspokojili sme sa s názorom, že to, čo fungovalo v manželskej teórii pred tridsiatimi rokmi, bude fungovať aj dnes. Žiaľ, prax nás presviedča o tom, že to tak nie je.

2. Zakrývali sme si oči pred skutočnou kvalitou manželských vzťahov v minulosti. Nie je totiž pravda, že boli vždy kvalitné. To, že sa kresťanské manželstvá v minulosti nerozvádzali, neznamená, že boli funkčné! Veľmi často sa držali pokope len preto, lebo „sa to tak patrilo“.

3. Nastupujúcej generácii sme neodovzdali skúsenosti, ktoré by im pomohli odolávať súčasným tlakom spoločnosti a „slobodného“ životného štýlu. Čo sme sami neriešili, nemôžeme naučiť ani druhých.

Ak chceme pomôcť svetu okolo nás vrátiť sa k funkčnému Božiemu (biblickému) modelu rodiny, musíme ho vedieť žiť v prvom rade v našich rodinách.

Čo môžeme robiť pre zlepšenie situácie?

Som Bohu veľmi vďačný za to, že som mohol stretnúť ľudí, ktorí sú biblicky a aj prakticky zdatnými odborníkmi v oblasti kresťanského poradenstva pre vzťahy a rodinu. Otvorili mi oči pre problémy v mojej rodine, ale aj pre problémy v mojom okolí. Vyhľadávajme ich a učme sa bez ohľadu na to, či sa na manželstvo iba chystáme, alebo sme už niekoľko desiatok rokov manželmi.

Všimol som si v tomto smere niekoľko zaujímavých praktických súvislostí:

1. Žiadna rodina z Božieho pohľadu nie je zdravá, každá potrebuje riešiť svoje problémy.

2. Tí, ktorí skúmajú svoj manželský vzťah, čítajú odbornú literatúru a zúčastňujú sa seminárov pre manželské páry, sa učia účinne riešiť vzájomné problémy.

3. Ak si niekto myslí, že problémy nemá, a keď prídu, zvládne ich sám, mýli sa.

Väčšina problémov, ktoré sa končia veľkou krízou alebo rozvodom, sa začínajú tým, že aspoň jeden z manželskej dvojice existujúci problém za problém nepovažuje...

Manželství
je Boží stvořitelská idea

Dr. Manfred Engeli

PhDr. Manfred Engeli je psycholog a psychoterapeut. 1982 založil ve švýcarském Bernu poradnu, kterou po jeho odchodu do penze (2002) vedou jeho spolupracovníci a spolupracovnice. Cíl týmu psychoterapeutů a psychiatrů zůstává: nabízet odbornou pomoc na podkladě křesťanské víry.

Boží dar lidem

Manželství je součást Božího stvořitelského řádu. Gn 1,27 to vyjadřuje následovně: „Stvořil Bůh člověka k obrazu svému, k obrazu Božímu stvořil jej, muže a ženu stvořil je.“ Kdo si pozorně přečte první tři kapitoly Bible a k tomu to, co o manželství říká Pán Ježíš v evangeliích (např. Mt 19,3-12), ten si uvědomí, že Hospodin stvořil manželství jako dar a požehnání pro lidi.

Bůh, Stvořitel manželství, je zaměřil výlučně na jednoho partnera a na celý život, a to jako smlouvu tří, v níž první místo přísluší Jemu. Manželská smlouva se tedy neuzavírá pouze před Bohem, ale s Bohem.

Člověk je stvořený pro vztah, jeho nejvnitřnější potřeba je být milovaný. Schopnost milovat je Boží cíl s člověkem. Ježíšova výpověď v Mt 22,35 - 40 znamená, že výzvě žít v láskyplném manželství přísluší hned po našem osobním vztahu víry k Bohu nejvyšší priorita.

Manželství je založeno na různorodosti pohlaví. Hospodin chce spojit muže a ženu na základě principu vzájemného doplňování. Specifická pohlavní odlišnost spolu s přáním po podstatném doplnění vytvářejí při volbě partnera namnoze neuvědomělý „bod přitažlivosti“. Udělat z této rozdílnosti šanci, je pak v manželství pro oba partnery velkou výzvou. Bůh vytváří jednotu manželství na principu jednoho těla. Sexuálním spojením se oběma partnerům dostává úplné účasti na všem, co patří k životu toho druhého. Jejich podíl na vzniku této jednoty spočívá dle Mk 10,9 předně pouze v tom, aby nepůsobili proti Božímu konání; ovšem mohou také aktivně k této jednotě přispívat, když Hospodina vtáhnou jako třetího do smlouvy a k tomu druhému „přilnou“ ve věrnosti a bezpodmínečné lásce.

Důsledky pádu do hříchu

Zpráva o pádu do hříchu a o jeho následcích představuje s hrůznou jasností, jak lidské provinění ničí veškeré vztahy lásky a jak podsouvání viny dělá z muže a ženy nepřátele a ukazuje také, jaké hrozné důsledky rozpad jednoty v manželství má pro děti. Jak realisticky vidí Bible situaci manželství a rodiny po pádu do hříchu, je vidět z jejich zpráv, kde najdeme všechny ty hříšné a proviňující se způsoby jednání, jak se s nimi i dnes setkáváme v pastorační službě manželům a rodinám. Muž panuje nad ženou, nebo se jí bojí; nestojí za ní; podvádí ji a dopouští se cizoložství. Žena pohrdá svým mužem; svádí jej ke zlému nebo jím manipuluje; spojuje se s oblíbeným synem proti manželovi; prodává se; zatrpkne a končí v posedlosti kritikou a v hašteřivosti. I pro narušené vztahy mezi rodiči a dětmi a mezi sourozenci najdeme v Bibli četné příklady.

Požehnání působí dál

Požehnání, které Hospodin položil na život v manželství a na rodinu, zůstalo dodnes zachované a navzdory lidskému provinění působí dál na všechny lidi. Můžeme se o tom dočíst ve studiích profesora psychologie v Oxfordu Michaele Argyleho, které uveřejnil v knize „Anatomie lidských vztahů“. Dochází k závěru, že lidé žijící v manželství se dožívají vyššího věku, jsou tělesně a psychicky zdatnější, trpí méně stresem a cítí se šťastnější; tento pozitivní efekt ještě zvyšuje rodičovství. Teprve před nedávnem potvrdil v jednom rozhovoru pro „Sunday Telegraph“ své výsledky, když řekl, že lidské štěstí pozůstává v manželství bez vedlejších vztahů a bez mnoha přátel; jako nešťastní lidé mu byli nápadní ti, kteří prožili rozvod nebo rozluku.

Vykoupení vztahů v manželství

Hospodin však pro nás udělal ještě něco více, než že neodňal své požehnání. Svým plánem vykoupení lidí způsobil Bůh i záchranu vztahů v manželství. Tím, že nás Pán Ježíš osvobodil od uvěznění ve vině a že nás obdařil svým Duchem, dostáváme znovu schopnost milovat. Tak nám Hospodin umožňuje navzdory všemu prožívat manželství podle své stvořitelské myšlenky jako dar a jako požehnání (o Božích nabídkách, které máme k dispozici, jsem psal ve výroční zprávě 1990 : „Žádného jiného základu nikdo nemůže položit…“ Ježíš Kristus jako základ psychoterapie).

Cíle křesťanské pastorace manželství

I pro křesťanskou pastoraci platí dle Mt 6,33 „hledat na prvním místě Boží království a jeho spravedlnost“. Co to pro naši službu znamená? Jedno je jisté: Jsou-li manželé ochotní směřovat k tomuto duchovnímu cíli, dostane se jim jako vedlejšího daru láskyplného, rozvíjejícího se a obšťastňujícího vztahu v manželství. Pokud však cíl zde popsaného druhu pastorace manželství nesměřuje k dobru vztahů, nač je potom? Cíl proměňujícího působení Ducha svatého je v Novém zákoně popsán takto: Bůh nás předurčil, abychom byli připodobněni obrazu Jeho Syna (Ř 8,29). Z toho vyplývají pro pastoraci manželství tři daleko vytčené cíle, platné předně pro každého z manželů osobně. Tím, že mají dávat ráz vztahu v manželství, mohou být přeneseny i na osobu manželství.: schopnost milovat pro každého partnera a pro oba společně ve vztazích navenek (viz ovoce Ducha Ga 5,22); schopnost zařadit se do obecenství a sloužit, aby každý z manželů i oba společně našli své místo na „Těle Kristově“ (viz Ef 4,12-16); schopnost snášet utrpení, vydržet v něm a právě utrpením a pokušením růst (viz Ř 5,3-5); křesťanské manželské páry mají kromě toho také plnit poslání ve společnosti: má na nich být vidět, že manželství je Boží dobrý dar lidem, pokud se žije v mezích Božích řádů a norem (viz Ř 12,2; Mt 28,20); poslání křesťanských manželů je být světu solí a světlem (Mt 5,13-16) a tak ukazovat k Bohu; mají být Jeho svědky (viz J 13,34-35).

Redakční výběr z příručky „Finální pastorační služba manželům“, připravil S. Kráľ, překlad L. Hallerová

Poradenství v krizových situacích

Ve dnech 21. – 24. září 2011 uspořádal sbor Bratrské jednoty baptistů v Kroměříži a Občanské sdružení Didasko kurz s názvem „Intenzivní kurz – Poradenství v krizových situacích“.

Na naše otázky odpovídá bratr Lance Roberts, hlavní pořadatel a organizátor celé akce:

R: Kdo se kurzu zúčastnil a co bylo vaším cílem?

L: Zúčastnilo se celkem 25 pastorů, služebníků a misionářů z ČR a Německa. Naším cílem bylo nabídnout sérii vyučování o biblickém poradenství. V měsíci lednu 2010 jsme pořádali první – úvodní kurz – s názvem „Intenzivní kurz – Biblické poradenství.“ Druhý kurz nesl název „Intenzivní kurz – Manželské a rodinné poradenství“ a nabídli jsme jej v měsíci lednu 2011. Poslední z této série kurzů se uskutečnil letos v září a nesl název „Intenzivní kurz – Poradenství v krizových situacích“.

R: Ve druhém kurzu jste se věnovali problémům v rodině. Proč jste se rozhodli právě pro toto téma?

L: Jedná se o oblast života, kde lidé mají nejvíce problémů a otázek. Téměř každý rodič chce být dobrým rodičem a touží mít nejlepší manželství, ale bez Boží pravdy to není možné. Většina českých knih je psána z psychologické perspektivy, a proto je tu velká potřeba biblického vyučování o těchto věcech.

R: Mohl byste to prosím více konkretizovat?

L: V rodinách dnes muži a ženy neplní své role. Muži jsou vlažní a nemilují své ženy, jako Kristus miloval církev a sebe samého za ni vydal. Muži nečiní doma učedníky (děti a manželka) a nevedou své rodiny. Proto často ženy vedou rodiny a jsou frustrované. Děti často také vedou celou rodinu. Nejsou biblicky trestané a rodiče se jich ptají, co by chtěly dělat atd. Je těžké vyjádřit v několika větách různé věci. Na Internetu jsou umístěny nahrávky z kurzu o manželském a rodinném poradenství. Věřím, že budou pro hodně lidí velkou pomocí.

R: Kdo byl vaším hostem a vyučujícím?

L: Na kurzu vyučoval Dr. Bill Shannon, který slouží více než 20 let ve sboru Grace Community Church, kde je posledních deset let aktivně zapojen i do poradenské služby, na niž zároveň dohlíží.

R: Jakými tématy jste se zabývali?

L: Témata byla - rozhodování v souladu s Biblí, strach, úzkost, vnímání sama sebe, hněv, deprese, ochrana zneužívaných členů rodiny, nespavost a chronická únava, utrpení a zármutek, sexuální deviace, poruchy příjmu potravy, sborová kázeň, užívání drog a závislost.

R: Měli jste i program ve skupinkách?

L: Podle počtu účastníků jsme byli jako „malá skupina“. Pastor Bill učil z poznámek přeložených do češtiny a po celou dobu kurzu měli účastníci příležitost klást otázky. Během přestávek mohl kdokoliv ze zúčastněných s Dr. Shannonem soukromě hovořit.

Z pohledu účastníků konference:

R: Co posluchače nejvíce zajímalo?

L: Slyšeli jsme jen dobré reakce. Líbilo se vyučování od Pastora Billa a vůbec atmosféra celého kurzu. Kurz byl velmi praktický, protože Bill učil o konkrétních situacích, kterým lidé ve svých životech běžně čelí.

R: A co posluchače zajímalo nejméně?

L: O ničem takovém nevím, o všechna témata jevili účastníci kurzu zájem.

R: Co by chtěli zopakovat?

L: Rozhodně měli všichni zájem zúčastnit se dalšího kurzu, pokud jej budeme pořádat. Členové Občanského sdružení Didasko věnovali každému účastníku zdarma dvě nové knihy. Ty jsme vydali tento rok. Také jsme poskytli velké slevy na ostatní knihy. Každý dostal zdarma knihu „Zbožnost není zadarmo“ a knížku „Pro vaši radost“. V dalším kurzu nebo na konferenci bychom rádi tuto službu zopakovali. Toužíme sloužit a povzbuzovat všechny ve službě dobrými materiály.

R: Zúčastnila jste se vyučování na kurzu. Jaký vidíte konkrétní užitek z pořádání podobných akcí?

Radana Chumchalová: Vidím, že cieľom tohto kurzu je, aby kresťania vedeli biblicky poradiť ľuďom, ktorí čelia rôznym problémom a tým ich priviedli bližšie ku Kristovi. Cirkev by mala byť schopná podať Biblickú pravdu a nie vymyslené teórie a ľudskú múdrosť. Tento kurz nebol len o tom, ako radiť ostatným ľuďom, ale zároveň oslovoval naše srdcia a vyzýval nás k zmene v našom osobnom živote, ktorá oslávi Pána Boha.

Z pohledu organizátorů:

R: Co byste příště udělali jinak?

L: Měli bychom o pořádání kurzu lépe informovat veřejnost. Ale počet účastníků byl pro nás nakonec ideální. Jsme velmi vděčni za to, že jsme mohli kurz nabídnout a celý jej umístit na Internetu na www.Didasko.cz. Zde najdete všechny poznámky a nahrávky.

R: Kdy plánujete pořádání další akce?

L: Další naše akce se uskuteční v měsíci květnu 2012. Jedná se o Pastorální konferenci.

Rozhovory vedla
Marie Horáčková

Prečo mladí opúšťajú zbor?

Prieskum LifeWayResearch odhalil, že viac ako dve tretiny mladých ľudí (70 %), ktorí navštevovali protestantský zbor počas strednej školy aspoň jeden rok, opustí zbor vo veku medzi 18. až 22. rokom života.

Dôvody, pre ktoré 70 % mladých ľudí odišlo zo zboru:

Chceli si od cirkvi oddýchnuť: 27 %

Považovali členov zboru za odsudzujúcich alebo pokryteckých: 26%

Odišli na strednú/vyššiu/vysokú školu: 25 %

Boli zamestnaní prácou: 23 %

Boli príliš zaneprázdnení: 22 %

Odsťahovali sa príliš ďaleko od zboru: 22 %

Necítili sa prepojení s ľuďmi v zbore: 20 %

Do zboru chodili len preto, aby druhým urobili radosť: 17 %

Trávili viac času s priateľmi mimo cirkvi: 17 %

Dôvody, pre ktoré 30 % mladých zostalo v zbore:

Návšteva zboru bola životnou súčasťou ich vzťahu s Bohom: 65 %

Zbor mi pomáha pri mojich rozhodnutiach v každodennom živote: 58 %

Pomáha mi byť lepším človekom: 50 %

Nasledujem príklad členov mojej rodiny: 43 %

Zborové aktivity boli dôležitou súčasťou môjho života: 35 %

Zbor mi pomohol prejsť ťažkým obdobím môjho života: 30 %

Bojím sa, že ak by som opustil zbor, stratil by som duchovné vedenie: 24 %

Zdroj: http://www.bpnews.net/

Relevantné kázne

Mladí čakajú od služby mladým v zbore viac ako len posedenie pri pizzi – chcú vedieť, ako majú žiť.

Dni, keď mladí chodili do zboru, lebo sa to od nich očakávalo, sú už minulosťou. Iba 10 % z tých, čo do zboru chodia, tam chodia preto, aby urobili radosť iným. Tí mladí, ktorých viera sa stala integrálnou súčasťou ich života v čase dospievania, zostávajú zvyčajne v zbore. Rovnako zostávajú tí mladí, ktorí pokladajú kázne v zbore za relevantné pre svoj život. Až 63 % z tých, čo zostali, tvrdia, že ich kazateľ káže na aktuálne, relevantné témy.

Investovanie času

Zostali tí, ktorým sa okrem rodičov venoval aj nejaký iný dospelý zo zboru – a investoval do nich čas. 46 % z tých, čo zostali, povedali, že to bolo päť a viac ľudí, ktorí do nich investovali svoj čas – osobne i duchovne. (Biblia píše, že staršie ženy sa majú venovať mladým ženám – a toto platí pre obidve pohlavia.) Zmysluplné vzťahy s dospelými v cirkvi dávajú mladým pocit, že je to miesto, kde patria. Kto môžu byť tí dospelí? Učiteľ nedeľnej školy, ale aj hocikto iný...

Dôležitosť rodiny

Mladí, ktorí vo veku 17 rokov mali rodičov, ktorí žili autentickú vieru v Ježiša Krista – boli proaktívni a konzistentní vo svojom živote viery – v zbore zostali. 20 % z tých, čo zostali, hovoria, že ich rodičia sa rozprávali o duchovných veciach, poskytovali svojim deťom duchovné vedenie a modlili sa s nimi.

Mladí vedia veľmi dobre zbadať nekonzistentnosť v živote rodiča – rozdiel medzi tým, čo hovorí, a tým, čo robí. Ak rodičia pravidelne navštevujú zhromaždenie, je to pre mladého kresťana veľkým prínosom. Naopak, – ak navštevuje zhromaždenie len jeden rodič, ak sa rodičia nevedia dohodnúť na tom, ktoré zhromaždenie budú navštevovať, ak je priepasť medzi tým, čo sa verí v cirkvi, a životom doma, má to negatívny vplyv. Mnohé faktory sú však, samozrejme, mimo dosahu rodičov a cirkvi. Je tu slobodná vôľa mladého človeka, ktorý sa môže sám rozhodnúť, či bude alebo nebude ďalej zbor navštevovať. Štúdie ukázali, ako veľmi môžu jeho rozhodnutie ovplyvniť rodičia i zbor, ale konečný výsledok je napokon v Božích rukách.

Zdroj: http://www.christianchronicle.org/

Prečo opúšťajú deti zbor? Odpovede sú v rukách rodičov

Jedno je jasné – deti nám odchádzajú zo zboru. Po tom, čo dokončia strednú školu, dávajú si prestávku v navštevovaní zboru. Na rozdiel od minulosti, keď sa to tiež stávalo, sa už veľká väčšina z týchto detí do zboru nevráti ani po tom, čo vstúpia do manželstva alebo majú deti. A to aj vtedy, keď deti vyznajú Krista a odovzdajú Mu svoj život. Štúdie ukázali, že väčšina rodičov tvrdí, že viera je jeden z najdôležitejších faktorov v ich živote. Žiaľ, nežijú podľa toho. Deti vidia, že viera je pre rodičov niečo ako hobby, a nasledujú ich príklad. Je čas poslúchať 5. Mojžišovu 6, 4 – 9: „Počuj, Izrael, Hospodin, náš Boh, je jediný Hospodin. Milovať budeš Hospodina, svojho Boha, celým srdcom, celou dušou a celou silou. Slová, ktoré ti dnes prikazujem, budú v tvojom srdci. Budeš ich vštepovať svojim synom a budeš hovoriť o nich, či budeš sedieť vo svojom dome, či budeš kráčať cestou, či budeš líhať alebo vstávať. Priviažeš si ich ako znamenie na ruku, budeš ich mať ako pásku na čele medzi očami a napíšeš ich na veraje svojho domu a na svoje brány.“

Štúdie znovu a znovu dokazujú, že práve rodičia majú rozhodujúci vplyv na život tínedžera. Pracovníci s mládežou, kazatelia sú na konci zoznamu faktorov, ktoré mladého človeka

ovplyvňujú. Čo teda majú rodičia robiť? V skutočnosti nie je rozhodujúce, čo robia, dôležité je, koľko času svojim deťom venujú. Podľa prieskumov iba 34 % rodín má každý deň jedno spoločné jedlo. Priemerný otec strávi so svojimi deťmi 8 minút denne (to zahŕňa aj spoločné jedlo a pozeranie televízie). Iba 12 % rodín sa spolu modlí. Priemerný pár strávi iba 4 minúty za deň spolu bez vyrušovania. Jednoducho, nemáme čas na vzťahy. A toto sa nám snažia komunikovať aj deti svojím správaním. Spomínaný úsek z 5. Mojžišovej hovorí o aktivitách, ktoré máme robiť spolu s našimi deťmi. Pracovníci s deťmi v cirkvi nedokážu rodiča v tomto zastúpiť. Nefunguje ani to, keď deti privedieme do zboru a odovzdáme ich pracovníkom s deťmi. Potrebujeme s deťmi robiť niečo SPOLU aj v cirkvi. (Samostatné bohoslužby pre mládež teda z tohto pohľadu nemusia mať pozitívny vplyv.)

Deti budú podobné Ježišovi do takej miery, do akej sú Ježišovi podobní ich rodičia a ďalší členovia zboru. Deti potrebujú príklad kresťanského správania/života. Všetci dobre vieme, že deti potrebujú našu podporu a povzbudenie – zo strany rodičov a tiež ďalších kresťanov. Potrebujú potvrdenie, že to, čo robia, je správne. Ale stále si nevieme nájsť čas, aby sme si s nimi sadli a hovorili s nimi o viere, ktorú máme. Takže, rodičia, je to stále vaša úloha vychovávať deti a učiť ich tak, aby mali vieru v Boha. Starší zboru, je to vaša úloha byť pastiermi ich duší. Vystrojte mladých i starých tak, aby boli dospelí vo viere v Krista.

Zdroj: http://www.thedisciplemakers.com/

Baptisti sa stretli na koncile v Nazarete

Európska baptistická federácia (EBF) zorganizovala tohto roku svoje každoročné výročné stretnutie (Council) v Nazarete pri príležitosti 100. výročia založenia prvého baptistického zboru v Izraeli, ktorý vznikol práve v meste, kde Pán Ježiš prežil väčšinu svojho pozemského života.

Za našu jednotu sa rokovania koncilu, ktorý sa konal v dňoch 21. – 25. septembra, zúčastnili predseda Rady BJB Ján Szőllős a podpredseda Rady BJB Darko Kraljik.

Na koncile sa zúčastnilo 135 delegátov, ktorí zastupovali 38 členských jednôt a tiež misijných partnerov EBF.

Téma sa sústreďovala na biblické zmierenie medzi Palestínčanmi a Židmi v Izraeli. Toto úsilie bolo prezentované organizáciou Musalaha (arabské slovo pre zmierenie), ktoré je vedené a podporované palestínskymi evanjelikálnymi kresťanmi a mesiánskymi veriacimi v Izraeli. Podrobnejšiu informáciu o tomto hnutí, ako aj ďalšie články informujúce o dôležitých témach, ktoré boli prezentované a diskutované na koncile, môžete nájsť na stránke EBF http://www.ebf.org/.

Koncil zvolil a uviedol do funkcií dvoch nových predstaviteľov EBF. Hans Guderian z Nemecka, doterajší viceprezident EBF, bol zvolený za prezidenta EBF a Otniel Bunaciu, predseda Baptistickej jednoty v Rumunsku, bol zvolený za viceprezidenta. Obaja bratia boli zvolení do týchto funkcií na dva roky do koncilu v roku 2014.

Na programe koncilu boli aj správy za jednotlivé oddelenia EBF, delegáti riešili najmä otázky vzájomnej spolupráce baptistov v Európe, na Blízkom východe a v strednej Ázii vo vzdelávacích, misijných a humanitárnych aktivitách a ich finančné zabezpečenie.

Koncil EBF prijal dve rezolúcie (k udalostiam v Nórsku a rastúcemu nacionalizmu v Európe a k udalostiam na Blízkom východe a v arabskom svete) a potvrdil Deklaráciu Konferencie EBF proti obchodovaniu s ľuďmi. Táto deklarácia vyzýva členské jednoty EBF, aby boli informované a zapojili sa do aktivít proti tomuto modernému spôsobu otroctva. Úplný text rezolúcií a deklarácie je možné nájsť tiež na stránke EBF v sekcii "Resources" (www.ebf.org/resources).

Na záver koncilu prijali delegáti srdečné pozvanie od predsedu nemeckých baptistov Hartmuta Riemenschneidera a generálnej tajomníčky Zväzu evanjelikálnych slobodných zborov (baptisti) v Nemecku, aby sa budúcoročný koncil uskutočnil v dňoch 26. – 29. septembra v Elstali pri Berlíne.

-js-

Zápisky z Koncilu EBF

středa 21. září 2011

Je půl šesté ráno a česká skupina vyráží na ruzyňské letiště, aby se zúčastnila jednání Koncilu Evropské baptistické federace, který se letos koná v izraelském Nazaretu. Skupinu tvoří dva zástupci BJB a to tajemník VV br. Luděk Šíp a předseda VV br. Milan Kern, dále zvolená laická členka Koncilu (lay-member) ses. Iveta Procházková a nakonec s námi cestuje ses. Iva Kernová. Odbavení na letišti bylo rychlé a i přes zpoždění letu do Vídně jsme stihli přestup na let do Tel Avivu v Izraeli bez větších potíží. Na letišti Ben Guriona jsme absolvovali opět rychlé vyřízení formalit a již ve 3 hodiny odpoledne čekáme na příjezd našeho autobusu, který nás má dopravit do Nazaretu. Je půl šesté a my stále ještě čekáme na odvoz. Nakonec minibus dorazí a my již s dalšímu delegáty koncilu odjíždíme do Nazaretu. Řidič se i přes velmi hustou dopravu snaží dohnat zpoždění, v cestě mu však stojí mimo jiné časté semafory. Když jsme zjistili, že minibus nemá na sedačkách bezpečnostní pásy, uvědomili jsme si, že nám vlastně vůbec nevadí, když řidič pojede pomaleji a nakonec rádi oželíme i večeři.

V osm hodin se ocitáme před modlitebnou 1. baptistického sboru v Nazaretu. Zajímavá i účelná stavba s výraznou byť nízkou zvonicí je již skoro plná delegátů Koncilu. Slavnostní zahajovací ceremoniál vede končící prezident EBF br. Valeriu Ghiletchi. Následují pozdravy kazatele nazaretského sboru, prezidenta Baptistické unie v Izraeli a dalších hostů. Zástupci Jednot z islámských zemí nás však mohou pozdravit jen zprostředkovaně, protože jim není umožněn vstup do Izraele. Videopozdrav nám takto poslala např. libanonská baptistická unie. Následně generální tajemník EBF br. Tony Peck také přivítal účastníky a stručně představil jménem všechny delegáty Koncilu z 55 členských zemí a spolupracujících organizací. Další část shromáždění byla ve znamení chval a modliteb. Kázáním nám pak posloužil kazatel nazaretského sboru. Ve zpěvu nás vedla hudební skupina nazaretského sboru a Pána Boha jsme oslavovali nejen anglicky, ale i arabsky. Byla to nezapomenutelná zkušenost, být svědky prožívání a vyznávání víry našich arabských bratří a sester v Kristu. Ve shromáždění jsme seděli v jedné lavici čeští a slovenští delegáti a tak vlastně tvořili československou řadu.

čtvrtek 22. září 2011

Koncilní jednání bude po celou dobu velmi intenzivní a časově náročné. Každé ráno začínáme po osmé hodině a jednání končí před večeří. Pak následuje částečně organizovaný večer. Oblasti samotného jednání Koncilu se příliš neliší od našich sjezdů delegátů v ČR. Celkově je však program mnohem obsáhlejší. V úvodu jednání zazněly zprávy generálního tajemníka a prezidenta EBF. Následují zprávy odborů a komisí. Schvaluje se hospodaření exekutivy EBF a rozpočet. Zpráva o hospodaření, která je součástí koncilních materiálů, je velmi podobná té naší, jen stručnější, zahrnuje asi čtyři stránky. Revizí se Koncil přímo nezabývá, řeší ji exekutiva každoročním auditem prováděným externí firmou. V průběhu jednání nás pak pozdravil zástupce izraelského ministerstva turismu. Zajímavou informací, kterou nám sdělil, je skutečnost, že Izrael ročně navštíví asi 3,5 milionu turistů, přičemž 2/3 tvoří křesťané všech vyznání. Také dělali průzkum, jaké vzpomínky a zážitky u turistů přetrvávají po 3 letech od návštěvy Izraele. Převažující odpovědí bylo, že „duchovní zážitky".

V podvečer jsme společně se všemi delegáty navštívili Nazaret Village, kde je zrekonstruován Nazaret 1. století před Kristem. Byla to velmi poutavá prohlídka. Pozdě večer v hote-

lu jsme měli setkání české skupiny s tajemníkem Baptistické unie v Arménii br. Asaturem Nehaptyanem. Společně jsme podepsali smlouvu o vzájemné spolupráci našich Jednot v intencích rozhodnutí Sjezdu delegátů z jara tohoto roku o finanční podpoře misijní práce v Arménii. Arménská unie si naší pomoci velmi váží a děkuje našim sborům za její poskytnutí. Připomínám, že se jedná

Společná fotografie z Koncilu EBF

Česko-slovenská lavice

M.Kern, I.Procházková, L.Šíp a Asatur Nehaptyan

Nazaretský sbor

o podporu zakládání nového sboru v Jerevanu.

pátek 23. září 2011

Dnešní jednání jsme zahájili zpěvem písní pod vedením nazaretských baptistů. Zpívat arabsky nám jde o trochu, ale opravdu jen o trochu lépe. Úvodním kázáním posloužil br. Salim Munayer, kazatel baptistického sboru v Betlémě. Text kázání nebyl pro Koncil konaný v Nazaretu příliš překvapující: „Z Nazaretu? Co odtamtud může vzejít dobrého?“ (J 1,46).

Následně se nám představila organizace Musalaha, která se snaží o biblické smíření mezi Židy a Palestinci. Organizaci tvoří mesiánští Židé a křesťanští Palestinci. Vedoucí organizace br. Evan Thomas mimo jiné vyprávěl svědectví o paradoxních situacích, ke kterým v Izraeli dochází. Když sám byl voják Izraelské armády, kontroloval palestinské příchozí z Gazy na Izraelské území. Prohledával je, zda nemají zbraně a asi uprostřed jedné takové prohlídky zjistil, že prohledává Palestince, který je věřícím křesťanem a kterého osobně zná. Nejprve se nepoznali a dívali se na sebe jako obvyklí nepřátelé, ale když došlo k vzájemnému poznání, objali se. On v uniformě vojáka a se samopalem na hrudi. Všichni kolem, Židé i Palestinci, jen hleděli a nechápali. Závěrem představení organizace Musalaha zaznělo, že konflikt mezi Židy a Palestinci je příliš hluboký na snadné a rychlé řešení. Naději však Musalaha vidí právě v Kristu.

Dnes jsme také učinili důležitou volbu pro EBF. Zvolili jsme nového prezidenta a viceprezidenta EBF. Prezidentem byl zvolen dosavadní viceprezident br. Hans Guderian. Zvolení viceprezidenta prezidentem je součástí systému, který EBF zajišťuje kontinuitu vedení. Novým viceprezidentem byl zvolen br. Otniel Bunaciu z Rumunska, který se za dva roky stane novým prezidentem. Volby byly jednomyslné. Volby do orgánů EBF obecně probíhají odlišně od našich zvyklostí. Členské unie navrhnou své kandidáty a nominační komise EBF následně vybere jednoho kandidáta (podle zadaných kritérií). Tento kandidát je pak na Koncilu volen a zvolen. Předpokladem takového systému je vzájemná důvěra a kultivované jednání i rozhodování Koncilu. Nejen tento večer jsme využili čas k rozhovoru se slovenskými delegáty. Bylo velmi příjemné a užitečné sdílet se o životě našich Jednot.

sobota a neděle 24. a 25. září 2011

V sobotu nám úvodním kázáním posloužil nový viceprezident EBF br. Otniel Bunaciu. Kázal na text L 4,16-30. Opět text pro Nazaret velmi příhodný. Program jednání byl již kratší. Odpoledne společně odjíždíme na cestu ke Galilejskému jezeru, odkud se vracíme pozdě večer. V neděli jsme účastníky shromáždění v nazaretském sboru. Bohoslužba je velmi podobná obvyklé nedělní bohoslužbě v mém sboru, cítil jsem se tedy skoro jako doma. Snad až na písně v arabštině, ty se u nás doma nezpívají.

A nakonec poznámka na závěr. Jak byl náš přílet do Izraele bezproblémový, tak odlet nám vše vynahradil. Příslušnice ostrahy si naši skupinu vybrala jako podezřelou z nám ne příliš jasných důvodů a museli jsme podstoupit několik důkladných prohlídek našich zavazadel i oblečení. A ačkoliv jsme se během prohlídek a „výslechů“ vzájemně ztratili, nakonec jsme se před letadlem opět všichni setkali a vydali se na cestu domů.

Luděk Šíp,
tajemník VV BJB v ČR

Misie v Indii

Bůh si povolává každého znovuzrozeného křesťana k tomu, aby se zapojil do Jeho díla na tomto světě. Některé si povolává i do misijní práce ve vzdálených zemích. Chceme vám představit Tomáše Lanču, který v červenci 2011 odjel sloužit lidem v Indii.

Tomáši, mohl by ses nám krátce představit?

Je mi 25 let. Jsem členem brněnského baptistického sboru. Ve sboru jsem dlouhodobě zapojen do služby dorostu a do organizace dětských táborů. Kromě toho, že rád trávím čas s mladými lidmi, mě také baví počítačová grafika a hudba (hraji na bicí).

Jak ses dostal k myšlence, že bys odjel na zahraniční misii?

Minulý rok (2010) jsem byl na měsíční misii v Nepálu, kdy hlavním cílem bylo nést tištěné evangelium v rodném jazyce Nepálcům, ke kterým se nedá dostat jinak než pěšky. Zde jsem si uvědomil, že chci žít život plně odevzdaný Ježíši a že chci naplňovat Jeho velké poslání, abychom šli ke všem národům a zvěstovali jim evangelium a činili tak Jeho učedníky. Bůh mi vložil na srdce Asii. Zjistil jsem, že mi nevadí žít v nuzných podmínkách, ba naopak mě těší, že můžu takto Bohu odevzdávat něco z mého pohodlí.

Od svého kamaráda jsem se dozvěděl o misijní organizaci Interserve. Způsob, jakým tato organizace vysílá misionáře, se mi zalíbil. Jde o to, že člověk není v cizí zemi tak docela cizincem, ale žije běžný život s místními lidmi a je zapojen v nějaké civilní práci (má zaměstnání, většinou je to dobrovolnická práce). V mém případě to je oblast vytváření grafických návrhů na počítači. Po modlitbách za Boží vedení a poté, co mě Bůh postupně směřoval, jsem se rozhodl, že pojedu do Indie.

Co děláš teď?

První měsíc jsem pomáhal v misijní centrále této organizace s návrhy letáků a dalšími grafickými pracemi. Proškolili nás o kulturních zvyklostech, náboženství a rozdílech ve způsobu života v Indii, abychom se zde lépe orientovali a vyvarovali se zbytečných chyb. Navazoval jsem první kontakty s lidmi, vydával první svědectví a sbíral první zkušenosti.

Potom jsem odjel do New Delhi, kde teď bydlím. New Delhi je hlavní město Indie, kde žije cca 20 milionů obyvatel, takže zhruba dvakrát více než v celé České republice. Pokud máte rádi samotu někde v přírodě, kde můžete být nerušeni ostatními lidmi tak jako já, tak vám nedoporučuji jezdit do Indie, protože to je něco, co tady nemůžete zažít. Tedy jedině, že by vás Bůh povolal do tohoto prostředí, pak vám totiž dá i sílu to překonat, tak jako k tomu dává sílu i mně.

Mou hlavní činností přes týden je práce v křesťanském nakladatelství, kde především pracuji na vytváření grafického designu pro obálky knih. Jde o křesťanské knížky určené k prodeji jak v Indii, tak i v zahraničí. Také jsem však vytvořil logo pro odnož tohoto nakladatelství na Novém Zélandu. Dále jsem také vytvořil nějaké pomůcky pro jednu školu tady v Delhi.

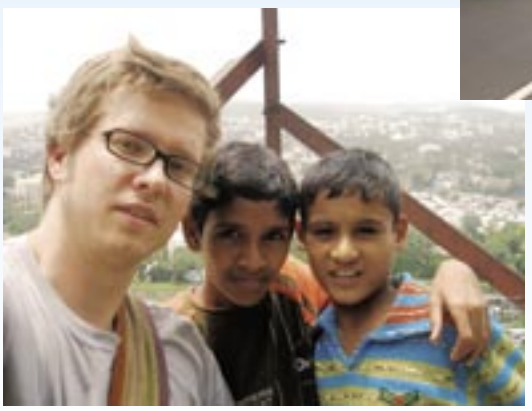

Žiji mezi místními lidmi a snažím se naučit hindsky. Chodím do místního křesťanského sboru. Pořídil jsem si kolo, které je tady velmi častým dopravním prostředkem, takže mohu ušetřit peníze za dopravu.

Leží mi na srdci lidé, kteří žijí na okraji společnosti. Jsou to lidé, kteří se narodili do nejnižší kasty a tudíž o ně ani nikdo nejeví zájem. Takových lidí je v Indii asi 40%. Žijí ze dne na den v těch nejnuznějších podmínkách ve slumech.

Minulou sobotu jsem byl na modlitebním setkání, a když jsem se šel v pauze podívat na balkon, viděl jsem venku, jak si tady děti hrají. Viděl jsem, jak stavěly malé oltáře pro nějaké hinduistické bohy a modlili se v nich k nim. Pán ke mně mluvil, že právě už děti potřebují slyšet o Něm, aby se mohly svobodně rozhodnout.

Jsem vděčný Pánu, že vyslyšel moje i vaše modlitby za to, abych mohl sloužit právě těmto lidem. Naskytla se mi příležitost připojit se k již fungujícímu křesťanskému projektu, který se zaměřuje především na péči o děti ze slumů. Začal jsem vést výtvarně-kreativní kroužek pro tyto děti. A Bůh sám se postaral i o finanční krytí tohoto projektu. Díky mu za to.

Co bys potřeboval od nás, křesťanů, kteří zůstáváme doma?

Především modlitební podporu. Jak jsem již zjistil, cizinec (Evropan) v těchto zemích může narazit na různá nebezpečí, která si nejprve ani nemusí uvědomovat. Takže prosím, aby Bůh vedl moje kroky. Aby mi otevíral dveře k lidským srdcím. Modlete se, abych neměl problém se naučit hindsky, abych se mohl přiblížit místním lidem. Aby mi bylo dáno pravé slovo, kdykoliv promluvím, a tak abych mohl směle oznamovat tajemství evangelia. Modlete se za indické kamarády, kterým bych mohl být světlem a solí. A také za to, abych nalezl to správné místo a službu ve společenství bratrů a sester, kde bych mohl být užitečný k jejich duchovnímu růstu. Modlete se za šíření dobré zprávy o Ježíši Kristu v Indii.

Díky Bohu se podařilo dát dohromady finance potřebné k tomu, abych odjel a mohl zde sloužit. Jsem vděčný jednotlivcům, sboru i Misijnímu odboru BJB v ČR za finanční podporu. Všechny základní potřeby mám v tuto chvíli pokryty. Kdyby chtěl někdo mým prostřednictvím pomoci potřebným lidem (službě) v Indii, rád tuto pomoc zprostředkuji.

Tomáši, děkujeme. Přejeme do Indie Boží požehnání, ochranu a vedení na každém kroku. Modlíme se za tebe.

Rozhovor připravil
Pavel Coufal

Misijní konference ve Vysokém Mýtě

Uprostřed baptistické České republiky se nachází město Vysoké Mýto. Tam se v sobotu 8.10. sjelo přibližně 35 sester a bratrů z naši Jednoty. Důvodem bylo konání Misijní konference Misijního odboru BJB ČR s tématem „Přívětivá církev“. Hlavním řečníkem byl bratr Lukáš Targosz, pastor AC Element v Hradci Králové. Slyšeli jsme zkušenosti a názory bratra, jehož sbor vyrostl z 0 na 150 členů za 6 let. Mnohé jeho pohledy byly provokativní a vedly nás k zamyšlení nad našimi církvemi.

Zástupci přítomných sborů zvolili Radu Misijního odboru ve složení: Daniel Kuc, Anna Kulhánková, Pavel Novosad a jako náhradník Erik Poloha. Misijní konference jednohlasně přijala nový Řád Misijního odboru, který bude předložen Sjezdu delegátů BJB.

K podnětnému přemýšlení uvedu 4 zlozvyky církví:

1) Církev tíhne k těm, kteří jsou uvnitř církve, ne ke ztraceným ve světě.

2) Církev tíhne k zákonu a odvrací se od milosti. Je jednodušší zákonicky soudit lidi, než nechat působit Boží milost.

3) Církev tíhne ke složitosti, ne k jednoduchosti. To se týká jak zvěsti, kterou šíří, tak shromáždění a aktivit, které vytváří.

4) Církev tíhne k opatrnosti od dobrodružnosti. Často nechceme pustit Božího Ducha k dílu a máme svoje metody, zkušenosti a řády na úkor Boha. Věřím, že tě tato slova inspirují ne k odsouzení tvé církve, ale ke změnám, které se líbí Bohu.

Za Misijní odbor
Erik Poloha

VIDÍ BŮH, ČÍM PROCHÁZÍM – ZAJÍMÁ HO TO?

David Wilkerson

Pán Bůh se ptá: „Doopravdy věříš, že přesně vím, jaké útrapy právě teď snášíš?“ Možná při čtení těchto řádků něčím procházíš a žádáš Ho, aby za tebe jednal. Samotná podstata tvého problému vyžaduje odpověď. Milovaný, věříš, že Pán Bůh sleduje každý tvůj pohyb stejně jako otec u svého nemluvněte? Víš, že ztvárňuje v tvém srdci každou tvou myšlenku? Věříš, že On koná – zapisuje každou slzu, slyší každý povzdech, vznáší se nad tebou, miluje tě a stará se o tebe? Bible to potvrzuje!

„Oči Hospodinovy jsou obráceny k spravedlivým, když volají o pomoc, on nakloní své ucho…Ty, kdo úpěli, Hospodin slyšel, ze všech soužení je vysvobodil“ (Žalm 34:16,18).

„Hospodinovy oči procházejí celou zemí, aby posiloval ty, kdo jsou mu oddáni celým srdcem“ (2.Letopisů 16:9).

Věříš, že Pán Bůh si naprosto uvědomuje každou tvou myšlenku, každý tvůj zármutek, bolest, zkoušku, finanční potíže, rodinné problémy – a že tě chce tím vším provést?

Žalmista nám říká: „Jako se nad syny slitovává otec, slitovává se Hospodin nad těmi, kdo se ho bojí“ (Žalm 103:13).

Hebrejské slovo pro slitovat se zde znamená: „pomazlit se, objímat, milovat, mít soucit.“ Písmo říká, že Hospodin svírá v náručí ty, kdo se ho bojí. Pán Bůh kolem tebe klade svou paži, hladí tě po tvářích, drží tě. Říká: „Znám tvé myšlenky, tvé obavy, každou bitvu, které čelíš, a zajímá mě to!“ Ať procházíš čímkoli, ať se jakkoli cítíš, Hospodin to všechno vidí! Cítí tytéž pocity tvé nemohoucnosti.

Zná každý tvůj pohyb – všechno, co říkáš a děláš. Pán Bůh se na tebe nehněvá. Ne! Chová k tobě vzácné, mazlivé a milující myšlenky. Ví, jak se cítíš – a zajímá Ho to! Říká: „Ano, procházíš velikou zkouškou; jsi pokoušen a zmítán. Avšak jsi mé dítě a já nikdy nedovolím nepříteli, aby tě dostal. Přenesu tě přes to!“

http://www.worldchallenge.org/

DŮVODY K VDĚČNOSTI

„A vždycky za všecko vzdávejte díky Bohu a Otci ve jménu našeho Pána. Ježíše Krista“
(Ef 5, 20)

Jsem vděčný...

... za daně, které platím, protože to znamená, že mám práci a příjem.

… za šaty, které jsou mně poněkud úzké, protože to znamená, že mám dostatek jídla.

… za nepořádek po oslavě, který musím uklízet, protože to znamená, že jsem byl obklopen milými lidmi.

... za posečení trávníku, za okna, která musí být vyčištěná, protože to znamená, že mám domov.

... za hlasitě vyjádřenou kritiku současné vlády, protože to znamená, že žijeme ve svobodné zemi a máme právo na svobodné vyjádření názoru.

… za místečko k zaparkování zcela vzadu v nejzazším koutě parkoviště, protože to znamená, že si mohu dovolit mít auto.

... za paní, která sedí ve sboru za mnou a falešně zpívá, protože to znamená, že slyším dobře.

... za prádlo a horu k žehlení, protože to znamená, že mám dostatek ošacení.

… za únavu a bolestivé svaly na konci dne, protože to znamená, že jsem schopný tvrdě pracovat.

... za budík, který zvoní každé ráno, protože to znamená, že je mně darován nový den.

Kolik důvodů k vděčnosti máme my?

Entscheidung
Přel. E.T.

Zápas o Little G

Andrej Ciho

Predtým ako začnem, musím ponúknuť kontext, v ktorom sa tento príbeh odohral. S manželkou a troma deťmi už tretí rok bývame v centre Atlanty v americkom štáte Georgia, v malej štvrti nazývanej Historická Južná Atlanta.

Nie je to však Amerika, ako o nej máme na Slovensku predstavu. Naša štvrť má vyše 40-percentnú nezamestnanosť, trápi ju chudoba, kriminalita, prostitúcia a dezolátny stav školstva, ktorý situáciu už roky len prehlbuje.

Väčšina Američanov (kresťanov aj nekresťanov) našu štvrť obchádza zďaleka a ja verím, že tak sami seba zo strachu obmedzujú a vidia iba jej negatívne stránky.

S priateľmi a spolupracovníkmi v službe sa krvopotne snažíme túto situáciu zmeniť, každý svojím obdarovaním.

Jedni sa venujú deťom, iní seniorom, ďalší pomáhajú ľuďom nájsť (a udržať si) zamestnanie či rozbehnúť živnosť.

Ja som pred pol rokom otvoril neziskový bicyklový servis, kde si mladí môžu „vyslúžiť“ bicykel dobre odvedenou prácou.

Zároveň ich učíme pracovnej morálke, profesionálnej komunikácii, riešeniu konfliktov a podobne. Tento rok si u nás vyslúžilo bicykel alebo súčiastky viac ako tridsať tínedžerov, a keďže bývame v tej istej štvrti, kde slúžime, cyklistikou sa náš vzťah s týmito mladými ľuďmi len začína.

Mnohí z nich sú už časťou našej mládeže.

Už vyše roka sa zvlášť venujem jednému chlapcovi a učím ho nielen remeslu bicyklového mechanika, ale aj všetkému ostatnému v živote. Tento rok začal chodiť k nám do zboru a je zjavné, že Boh si ho povolal a má pre neho plán.

Volajú ho Little G.

Už z diaľky som počul veľký krik a nadávky, a tak som spomalil. Vo chvíli, keď som zastavil pri obrubníku, z domu vyletel Little G s pištoľou v ruke a jemu v pätách riadne podgurážený nevlastný otec. Zhasol som motor a rázne som otvoril dvere, no zarazil som sa. Akokoľvek som si namáhal rozum, nevedel som si vybaviť nijakú podobnú situáciou z minulosti, ktorá by mi pomohla správne zareagovať.

Little G odchádzal, pištoľ si strčil za opasok. Pustil som sa za ním a znova a znova som ho volal menom (tak ako si predstavujem, že občas ide za mnou Boh a naliehavo ma volá menom), no on stále pokračoval v chôdzi. Konečne zastal, no neobrátil sa ku mne. Keď som ho dohonil, všimol som si, že líca má zmáčané slzami.

„Prečo ma musí stále mlátiť?!“ povedal s takou hlbokou bolesťou v hlase, že som znova zostal stáť ako primrazený. Nemal som na to odpoveď. „Nie! Už mám toho dosť!“ vykríkol po krátkej pauze. „Už to dlhšie nevydržím! Ukážem mu, že to si nemôže dovoliť!“

„Ak... Ak máš chvíľku čas, potreboval by som tvoju pomoc, aby som vyzdvihol gauč z obchodu a odviezol ho do kazateľovho domu,“ povedal som. Ešte vždy som bol ako paralyzovaný, no v tom okamihu som sa rozhodol, že ho vytrhnem z tejto situácie a zaangažujem do niečoho, čo mu rukolapne pripomenie jeho identitu - že je dobrý človek.

Musíte chápať, že Little G je veľmi nezištný mladík, ktorý by vám dal aj posledný pár topánok, ak by vedel, že ich potrebujete. Pomoc druhým mu dodáva energiu.

A zafungovalo to aj teraz. Výraz na jeho tvári sa zmenil a vykročil smerom k môjmu mini nákladiaku.

Keď som však otočil kľúčikom v zapaľovaní, z domu sa znova vyrútil jeho nevlastný otec a zreval na mňa, aby som zostal stáť. Vzápätí spustil ďalší prúd oplzlých nadávok, ktorých cieľom bolo ponížiť Little G. Zaradil som jednotku a prudko sme sa rozbehli. Obrátil som sa k Little G: „Nič som nepočul. A ty?“ Usiloval som sa čo najlepšie vyriešiť túto situáciu, aj keď som sa cítil bezmocný.

Odviezli sme gauč, ale veľa sme pritom nenahovorili. Keď sme gauč vyložili u kazateľa, neponáhľal som sa odviezť Little G domov. Bez nejakého zvláštneho cieľa sme sa pomaly vzďaľovali z našej chudobou sužovanej štvrte. Chcel som len dať Little G príležitosť, aby vychladol a mohol si uvedomiť dôsledky toho, čo sa práve stalo.

Len niekoľko hodín pred hádkou s nevlastným otcom sa Little G zastavil u nás doma a spýtal sa ma, ako by mohol zlepšiť svoj vzťah k Bohu. Jeho otázkou sa začal jeden z našich najhlbších rozhovorov o Bohu, o tom, aké má Boh s každým z nás zámery, ako nás vyzýva, aby sme Mu odovzdali svoj život, a o tom, ako na jeho volanie reagujeme. Videl som,

ako Boh mení srdce tohto chlapca priamo pred mojimi očami.

Zdá sa, že vždy, keď Little G urobí dobré rozhodnutie, nasleduje tvrdý úder - či už ho zmláti nevlastný otec, niekto ho okradne alebo sa zapletie do nejakej bitky, keď chce z problémov, do ktorých zabŕdla, dostať svoju sestru.

Práve sa mi podarilo vybaviť, aby sa Little G mohol nasťahovať do domu našich dobrých priateľov, kde bude v bezpečí a bude oňho postarané. Zjavný boj medzi Nebesiami a Peklom o tohto mladého muža však pokračuje, a tak vás prosím, aby ste sa zaňho modlili, keď každý deň musí prekonávať rozličné problémy a nástrahy.

A modlite sa, prosím, aj za mňa, aby som pre Little G a ďalších, ktorí čelia podobným problémom, našiel tie správne slová Božej múdrosti.

O požehnání a zklamání

Helmut Matthiese

(1.část)

Křesťané jsou často zklamáni sami sebou, špatnými kázáními, svými spolukřesťany a někdy Bohem. Nemusí tomu však tak být, vezmeme-li vážně celé Písmo svaté a nejen svá oblíbená místa v něm.

Je to pradávné přání každého člověka

Odvěkým přáním každého člověka je vědět, na koho a na co se mohu spolehnout. A prastarou zkušeností je to, že jsme se mýlili. Avšak každé zklamání je zároveň příležitostí se osvobodit od klamu. Tak nás může vést k pravdě a stát se požehnáním.

Naše doba je tvárněna tím, že si lidé myslí, že se už nemohou spolehnout na nikoho a na nic. Proto také různých voleb se účastní jen určité procento občanů. Vždyť stále častěji jsou zklamáni sliby, které nebyly dodrženy.

Mohu se spolehnout sám na sebe ?

Nevím, jak se vám vedlo od posledního Silvestra. Já jsem si mnohokrát napsal, co bych nechtěl dělat v novém roce. Výsledek při mně byl už po několika dnech stejný jako v 90% předcházejících let: Nemohu se na sebe spolehnout. A také zde člověk zjišťuje to, co Pavel popisuje slovy: „To, co chci dělat, nedělám a to, co dělat nemám, to dělám“ (Ř 7, 15). Jak se mohou stát selhání požehnáním?

Jedno je jasné: hřešit nemám. A když se to přece stane? Kristus by byl zbytečně umíral na kříži, kdybych vždy znovu nepřijal to, co křesťanská víra nabízí – nový začátek díky odpuštění.

Martin Luther jednou řekl: „Každý den je dnem pokání.“ Každý den se musím znovu obrátit ke svému Pánu s plným rozhodnutím: i tento den Ti má patřit. A každý večer mám možnost dát věci do pořádku:“Pane, tohle jsem udělal špatně, v tomto jsem zhřešil. Lituji toho, odpusť mi!“ A On mi odpustí.

Mohu se spolehnout na metody?

Nemohu–li se spolehnout na sebe sama, pak se mohu spolehnout na metody – tak si to myslí mnozí křesťané. Metody ze života reků víry Mojžíše, Abrahama a jiných. Tak to navrhují četné náboženské knihy. Takové přání je pochopitelné, neboť počet křesťanů v Evropě klesá. Proto bychom se rádi chopili příležitosti spolehnout se na metody, aby víc křesťanů či křesťanských organizací bylo úspěšnějšími.

Jak se stávají tato zklamání požehnáním?

Tak, že vezmu vážně to, co říká Nový zákon o našich úkolech. Na jedné straně bychom měli jako křesťané dávat své nejlepší osobně, v zaměstnání, ve sboru. Neboť jednou budeme tázáni, co jsme udělali s dary, které nám byly dány. A zde se dá mluvit o odměnách. Do nebe se dostáváme pouhou milostí, ale odměnu přijmeme dle toho, jak jsme žili. Na druhé straně nemůžeme ještě větší angažovaností ani jednoho člověka obrátit. Ježíš svým učedníkům neřekl: „Dělejte mi křesťany“, ale: „Buďte svědci, mluvte o mně, buďte rybáři lidí tím, že jim řeknete moje poselství.“ Potom může Duch svatý z toho něco udělat. On to je, kdo vede k víře. Když si to uvědomím, nemusím být zklamaný, když ohlas je skrovný.To znamená velkou úlevu při našem úsilí.

Slovo úspěch se v Bibli nevyskytuje. Místo toho je řeč o ovoci. Úspěchem by bylo, kdybych např. během jednoho roku předal v naší firmě třicet Nových zákonů svým spoluzaměstnancům. Ovocem je, když se na mém životě pozná, že poselství a posel patří k sobě a lidé se začnou zajímat o křesťanskou víru.

Můžeme se spolehnout

To první: skutečně dobrá kázání existují. Ale proč vzdor tomu se tak málo děje? Nespočívá to snad v tom, že se změnil obraz o Bohu? Před sto lety bylo často zvěstováno, že Bůh je Bohem, který nás bude soudit a něco od nás vyžadovat. Ale v poslední době zazní často opak: Bůh miluje každého a odpustí všechno. Ale když mě Bůh miluje, ať cokoliv dělám, proč bych se měl vlastně změnit? A když všechno vždy rychle odpustí, proč bych se měl vyvarovat dalšího hříchu: Není tento obraz o Bohu příčinou toho, že je tolik mdlých křesťanů a jen málo lidí se zajímá o křesťanství?

Mohu se spolehnout na své činy?

Po celá staletí platilo, že zvěstování je rozhodující a skutek je druhořadým. Také zde se vytvořil nový extrém dle hesla – všechno záleží na činu. Nikdy nebylo vykonáno na sociálním poli tolik jako v přítomné době. Rozrostla se diakonie, vzniklo mnoho dobročinných ústavů, organizací, projektů. Vzdor tomu vliv křesťanů slábne.

Jak se může zklamání v této oblasti stát požehnáním?

Tím, že si uvědomíme, že sociální práci dělají také druzí. Existuje i mnoho prokazovaného milosrdenství bez Boha. Avšak jen my křesťané můžeme uvést Krista do této práce. A jsme-li přesvědčení, že jeho poselství je pro všechny lidi důležité, nemůže být nahrazeno ani tím nejláskyplnějším činem. Proto všechno patří k sobě: evangelizace a diakonie, sociální činnost a zvěstování.

Mohu se spolehnout na své spolukřesťany?

Podle jedné studie ti, kteří jsou vázáni na církev, jsou spokojenější, schopní oběti a vytvářejí lépe společenství než kdokoli jiný. Další studie ukázala, že méně klamou na daních, méně jezdí „načerno“ a konají mnoho pozitivního. Na druhé straně překvapuje skutečnost, že se k sobě někdy chovají nepěkně, dokonce hůř než pohané. Jak vysvětlit to, že ti, kteří přesně vědí jak se dostat do nebe, rozšiřují tolik pekla na zemi?

Jak mohou zklamání, která si jako křesťané navzájem připravujeme, být požehnáním?

Jde o jednostranný obraz biblických osobností. Často jsou nám tak představovány, že se stávají pro nás nedosažitelnými vzory. Avšak opak je skutečností. Mojžíš je na jedné straně bezpříkladným vůdcem svého lidu z otroctví do Zaslíbené země. Na druhé straně zabil jednoho Egypťana a dnes by za to musel být více let ve vězení. A mysleme na otce víry – na Abrahama. Jinou stránkou jeho osobnosti bylo, že lhal ze zbabělosti a dnes jako představitel jakéhokoliv sboru byl by zbaven své funkce. A nakonec král David, hrdina víry převyšující ostatní. Ale také on velmi zhřešil a dnes by byl kvůli vraždě mnoho roků ve vězení. A ten a onen - když hříchy a chyby otců zamlčíme, nepřinese zvěstování uzdravení. Způsobí je jen tehdy, když jasně řekneme: „Pro každého, dokonce i pro kriminálníka, je šance na obrácení.“

Mnoho zklamání bychom si mohli ušetřit, kdybychom nezapomínali na to, že v Novém zákoně je často řeč o Božím protivníku – satanovi. Jeho největším úspěchem je, že také někteří křesťané nevěří, že existuje. Slovně přeloženo znamená satan toho, kdo všechno zpřehází a způsobí zmatek. Jeho hlavní úlohou je nás křesťany poplést. Nepodléhejme hned panice, když se něco nedaří, ale hleďme na to pozitivně. Jen tam, kde to křesťané berou vážně, je satan nejvíce vzrušen. Tam je pravdou to, co Pavel napsal Efezským: „Nevedeme svůj boj proti lidským nepřátelům, ale proti mocnostem, silám a všemu, co ovládá tento věk tmy, proti nadzemským duchům zla“ (Ef 6, 12).

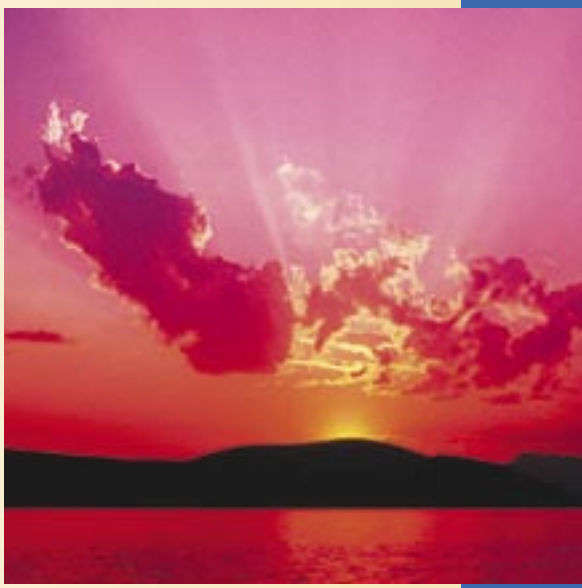

Podle Idey zpr. E. Titěrová

V příštím čísle:
Mohu se spolehnout na Boha?

Daniel Mathauser a jeho síla

Vlastimil Pospíšil

Bratr Daniel Mathauser (Ing. arch., stavitel) se 1. června 2011 dožil neuvěřitelných 90 let plodného, Bohem požehnaného života.

Bratr Daniel naplnil svůj život projektováním nejrůznějších staveb a nemalou měrou se podílel na plánech našich modliteben. Největší kus práce však odvedl při rekonstrukci baptistické modlitebny v Praze na Vinohradech.

Obdivovali jsme jeho úsilí

Jen on by mohl vyprávět o tom, co to dalo přemýšlení, práce, starosti, ale i modliteb. Jako jeho nejbližší spolupracovníci jsme měli možnost sledovat jeho práci zblízka a tak obdivovat úsilí, které v této věci vynaložil. Možná prožil nejednu bezesnou noc. Jednou musel kvůli práci na modlitebně přerušit i svoji dovolenou. Možná, že se u něj někdy objevovala i obava, bude-li na tuto stavbu dostatek peněz, brigádníků, ochoty, jestli to nebude pro vlastní sbor velká únava a zátěž, jestli tím neutrpí duchovní práce ve sboru, apod. Při vzpomínání na tato osmdesátá léta 20. století bratr Daniel možná řekne: „Na tomto díle má největší podíl sám Pán Bůh!“ A měl by absolutní pravdu!

Působení na duchovním poli

Ale bratr Daniel Mathauser svá léta prožil i jinak, jinými hodnotami než jen stavbami modliteben – také duchovní službou. Ta se však bude hodnotit na jiném místě, v jiný čas a nebude ji hodnotit člověk. Modlitebny po nějaké době ohlodá čas, možná se jich nešetrně dotkne lidská ruka.

Ale navždy zůstanou slova Pána Ježíše z Kázání na hoře, že to, co si ukládáme v nebi, to ani mol, ani rez, ani vichřice, ani čas neohlodá a nezničí, zloděj neukradne. To ti, milý bratře Danieli, zůstane.

Vzpomínám na své působení kazatele ve Vinohradském sboru, kde mi byl bratr Daniel jedním z nejbližších spolupracovníků. Sedával za varhany, doprovázel zpěv ve shromáždění, dirigoval pěvecký sbor. Tuto službu převzal po své mamince, která ji zde po dlouhá léta vykonávala. Bratr Daniel byl členem staršovstva a po svém odchodu do důchodu byl zvolen předsedou staršovstva. Zůstal jím i po mém odchodu. Bratr Daniel byl duchovně činný nejen ve Vinohradském sboru. Působil také jako člen ústřední rady církve. Také tato práce vyžadovala mnoho času i duchovní moudrosti.

Ostatním byl vzpruhou a potěšením

Vzpomínám na naši společnou práci ve sboru a řešení různých sborových problémů.

Spolupráce s bratrem Danielem mi byla vždy vzpruhou a potěšením. To by mohli potvrdit i bývalí členové staršovstva. A jak bych mohl při této příležitosti zapomenout na Danielovu milou a laskavou manželku Alenku.

Byla mu dobrou pomocnicí. Dávala mu prostor pro práci a neuzurpovala si čas pro sebe. Proto mohl bratr Daniel nerušeně vykonávat svěřenou službu ve sboru i v celostátní církevní službě.

Zde vzpomínám také na svoji mámu. Ta měla sestru Alenku velmi ráda. Ani po našem odstěhování z Prahy do Chebu na ni nezapomněla.

Když jsem jel do Prahy, téměř vždy mi pro sestru nabalila těstoviny, které sama dělala. Říkala: „Sestra Mathauserová je má ráda.“

Láska přetrvává na věky

Moje letošní návštěva u Mathauserových byla pro mne velkým povzbuzením. Ač na oba manžele dolehly roky, tělesná slabost, i časté nemoci, nijak se to nedotýká jejich duchovního – vnitřního člověka. Dovedou se navzájem podepírat, potěšovat a povzbuzovat duchovně, duševně i tělesně. Bratr Daniel je tělesně natolik silný, že svoji manželku může podepírat i tělesně. Také jsem u nich viděl to, co jim bylo vlastní i v minulosti. Ve vzpomínkách se mi vracelo vše, co jsem při nich po dobu svého působení kazatele na Vinohradech nejednou pozoroval. A to, co jsem při nich viděl teď, bylo velmi potěšující. Všechno jednou pomine, jen láska zůstane, zůstane to nejcennější! Na mne tato chvilková návštěva působila, jako bych byl na návštěvě u novomanželů, kteří mají sotva týden po svatbě. Když se na sebe dívali, připadalo mi, jakoby se viděli poprvé, a při tom mají za sebou tolik požehnaných roků!

Radují se z vnoučat

Mají dva syny a jednu dceru. Nyní se kolem nich pohybuje 7 vnoučat a 11 pravnoučat. Rodiče, prarodiče i praprarodiče jsou Pánu Bohu vděční za všechny, kteří přišli do života z jejich životů.

Ovoce života

Co říci na závěr. Milý bratře Danieli, milá sestro Alenko, Pán Bůh se při vašem díle, které jste pro Něj konali, oslavil. Přejeme vám oběma, aby se i nadále při vás Pán Bůh oslavoval. Aby vaše ovoce života ochutnávali ti, kdo je sbírají.

Vy nesete ovoce, které nám všem odkazuje apoštol Pavel (Ga 5, 22-23).

„Ovoce Božího Ducha však je láska, radost, pokoj, laskavost, dobrota, věrnost, tichost a sebeovládání.“

Toto ovoce jsem od vás mohl ochutnávat i já.

Vzpomínka na sestru Almu Jersákovou

Lydie Kucová

Tento měsíc uplynul rok, kdy v devadesáti třech letech odešla do věčného domova sestra Alma Jersáková, manželka kazatele Viléma Jersáka. Sestra Alma se narodila na Tošině, malé obci v Polsku blízko městečka Zelow, do rodiny věřících křesťanů. Od útlého věku chodila do baptistického sboru v Zelowě, kde rodiče a širší příbuzenstvo bylo členy tohoto sboru. Ve 13 letech přijala Ježíše Krista za svého Spasitele a na vyznání víry byla v Zelowě br. kazatelem Sitařem pokřtěna. Ve sboru se seznámila s Ervínem Kucem, věřícím chlapcem, se kterým na podzim roku 1933 uzavřela sňatek. Narodily se jim dvě děti, dcera Zdena a syn Miroslav, které si ovšem svého otce dlouho neužily. Nastala druhá světová válka a Ervín musel narukovat do armády. Vrátil se k rodině až po válce s velmi podlomeným zdravím a v říjnu r. 1946 ve svých 35 letech zemřel. To se již rodina vrátila se širším příbuzenstvem z Polska do vlasti svých předků do Čech. Bydleli střídavě v Suchdole nad Odrou a v Brništi. Po smrti svého manžela žila sestra Alma s dětmi až do roku 1961 sama. Tehdy ji oslovil br. kazatel Vilém Jersák a požádal, aby se stala jeho ženou. Rok předtím mu zemřela manželka, s kterou měl tři děti, Pavla, Petra a Věru. Po sňatku s Vilémem Jersákem sestra Alma odešla ze zaměstnání, aby se plně věnovala rodině a dětem, především nejmladší Věře, které bylo teprve osm let. Měla ráda všechny děti a velice ráda se později také věnovala vnoučatům. Když byl bratr Vilém Jersák v roce 1971 zvolen za kazatele sboru BJB v Ostravě, plně jej v této službě podporovala. Po pěti letech kazatel Jersák ze zdravotních důvodů ukončil službu v ostravském sboru a manželé se přestěhovali do Suchdolu nad Odrou. Přebývali v domě, jehož druhá část byla a je dosud upravena jako modlitebna, kde se nyní schází baptistický sbor. V době příchodu manželů Jersákových do Suchdolu zde byla kazatelská stanice, které se br. kaz. Jersák po bratru Josefu Špringlovi vřele ujal a tuto stanici ostravského sboru řadu let za podpory své manželky vedl. Pravidelně v ní Božím slovem sloužil. Sestra Alma v Suchdole doopatrovala svou maminku, poté sestru a nakonec v r. 1994 také svého manžela Viléma. V posledních letech svého života bydlela sestra Alma střídavě u dětí Zdeny a Miroslava. Byla horlivou modlitebnicí. I v těžké nemoci po mozkové mrtvici několika slovy říkala, že se modlí za všechny. Od mládí měla hlubokou víru a také v posledním roce života svědčila svým ošetřovatelkám, jež jí doma navštěvovaly, o tom, že její pravý domov je v nebi a že se těší na setkání se svými drahými. S vděčností na její požehnaný život vzpomínáme.

Setkání seniorů v Račkové dolině ve dnech 6. 9. - 10. 9. 2011

Jsme velmi vděčni našemu Pánu, především za Jeho milost, že jsme se mohli alespoň čtyři z lovosického sboru tohoto setkání zúčastnit. Ale zároveň jsme vděčni také všem, kteří toto setkání zorganizovali a připravili celý program na několik dní. Poděkování patří bratru Vasilovi Vološčukovi, jeho bratrovi Ivanovi, který nás každoročně provází na celodenním výletě s perfektním výkladem. Zároveň velmi děkujeme všem sloužícím bratřím kazatelům, ale i sestrám, které také připravily programy a zajímavým způsobem nám posloužily. Poděkování patří všem, kteří se starali o ubytování a dobré jídlo, také těm, kteří dovezli zeleninu, ovoce a pečivo.

Program setkání byl bohatý a požehnaný.

Po ranní rozcvičce jsme měli modlitební chvilku, při které sloužili někteří bratří krátkým úvodem. Po snídani jsme se sešli k rozjímání nad Božím Slovem a tématem letošního sejití: „Vítězný život s Pánem Ježíšem“. Jak máme takový vítězný život žít? Na toto téma nám sloužili bratři kazatelé: Julius Stupka, Vlastimil Pospíšil a Daniel Šaling (který již oslavil 91. narozeniny). Diskuse se zúčastnilo mnoho sester a bratří, mezi nimi i bratr Juraj Hovorka, který měl velmi povzbuzující a vyučující slovo (bratr právě oslavil 85. narozeniny). Také bratr Vasil Vološčuk, který nás celým programem provázel, nám velmi přiblížil vítězný život s Pánem Ježíšem.

Ve čtvrtek jsme byli na výletě v Levoči. Město Levoča se nám velmi líbilo, měli jsme příjemnou průvodkyni, která nám přiblížila celou historii tohoto zajímavého historického města. Po skvělém obědě jsme pokračovali prohlídkou města a zpět jsme se vraceli přes Vysoké Tatry, se zastávkou na Štrbském plese. Ale protože se rozpršelo, odjeli jsme zpět do Račkové doliny, čímž jsme měli více času na odpočinek a k vzájemným rozhovorům.

V pátek přijel na naše setkání bratr Jan Nvota z Báčského Petrovce, který je předsedou slovenských baptistů v Srbsku (na Dolnej zemi, jak říkal). Přijel s manželkou a třemi dcerkami, sloužil nám v pátek večer a v sobotu dopoledne. Sloužil na text Písma: Filip. 3, 12–14. Položil nám několik otázek: „Po čem ve svém životě toužíš? Chceš opravdu vidět Ježíše? Žiješ vítězný život s Pánem Ježíšem? Jsi ve svém seniorském věku příkladem svým dětem a vnoučatům? Vítězný život, to je celoživotní proces, úsilí a boj. Uvádějme do života to, co jsme se naučili a co se stále učíme z Božího Slova! Nesme poselství evangelia všem, všude tam, kam nás Pán posílá. Nesme radostnou zprávu, nebojme se, buďme stateční a smělí, nikdy se nestyďme za Pána Ježíše! Musíme ale zemřít starému způsobu života, být bezúhonní. Vstaňte, neotáčejte se zpět, ale jděte dál vítězným životem až do konce!“

V Srbsku je ve slovenských sborech skoro tisíc členů baptistů a několik set členů v srbských sborech, které spolupracují.

Bratr nás vyzval k modlitbám za jeho službu v Srbsku, protože i u nich schází kazatelé a touží po probuzení.

V sobotu při dopoledním shromáždění požehnaně posloužili bratři Matuzalémci z Bratislavy, zač jsme velmi vděčni Pánu i milým bratřím. Ať jim v jejich službě i nadále Pán Ježíš velice požehnává.

Sejití seniorů v Račkové dolině doporučujeme každému, kdo si chce odpočinout v čisté tatranské přírodě a chce nabrat duchovní posilu pro svůj vítězný život s Pánem Ježíšem. V příštím roce, to je 2012, bude již jubilejní desátý ročník, na který je každý srdečně zván.

Účastníci ze sboru Lovosice

Poděkování
za kazatelskou službu
Rozloučení s kazatelem Janem Pospíšilem

Milý bratře kazateli, lidský život se skládá ze samých začátků a konců. Čím jsme starší, tím nám čas ubíhá v rychlejším tempu, snad jako protiklad naších stále pomalejších nohou - KROKŮ. Čím to je, že my lidé, nemáme rádi konec, ale spíše vyhlížíme nové začátky, v nich si slibujeme naplnění svých nadějí a očekávání?

Dnes, 19.6.2011, jsme dospěli ke konci Tvé tříleté kazatelské služby v našem sboru. Byly to tři šťastné a požehnané roky, za které děkujeme Tobě a našemu Pánu. Jemu především děkujeme za Jeho rozhodnutí poslat Tě k nám. Získali jsme v Tobě moudrého, vzdělaného a citlivého pastýře, který na nás měl vždy čas a dokázal vyslechnout a nést s námi naše bolesti a bolístky.

Děkujeme ti za to, že ses při každém rozhodování opíral o autoritu Písma svatého a že Tvoje rozhodnost byla vždycky ve prospěch sboru a Božího díla. Všechna láska, kterou jsi mezi nás rozdal, zde mezi námi zůstane. Víme, že nás máš rád – ať jsme mladí či staří, veselí či smutní, zdraví

či nemocní, ať jsme pevní – či procházíme pokušením. Ať jsme v jakékoliv životní situaci, víme, že jsi na blízku a jsi ochoten naslouchat a modlit se s námi.

Děkujeme Ti za vytrvalost, s kterou jsi nás každou neděli a čtvrtek nabádal k tomu, abychom byli jednotní na modlitbách, aby půda našich srdcí nezarůstala trním a plevelem, abychom nebyli nachýlení ke hněvu či přecitlivělosti. Děkujeme Ti, že jsi mnohým z nás otevřel naše duchovní oči, že jsme hudbu a zpěv začali vnímat jako radostnou službu k oslavě našeho nebeského Otce.

Děkujeme Ti za roky Tvého života, které jsi věnoval našemu sboru. A děkujeme také Tvé manželce, sestře Jiřince, že trpělivě nesla všechny obtíže, které byly spojeny s Tvojí nepřítomností doma.

Bratře kazateli Jane, přejeme Tobě a Tvé manželce Jiřince jen to nejlepší. Ať Vás náš laskavý Bůh posilňuje a zmocňuje svým Duchem k užitečné práci každý nový den. Máme Vás rádi. Nezapomínejte na nás na modlitbách.

Ač fakticky budete členy jiného sboru, duchovně Vás počítáme za členy našeho sboru.

Vaši vděční Žatečtí

BĚHEM ČTYŘICETI LET 42 MILIONŮ NÁVŠTĚVNÍKŮ

Operace Mobilizace: Misijní lodi brázdí světová moře.

Již čtyřicet roků přináší lodi misijní společnosti Operace Mobilizace křesťanské poselství do celého světa. První loď OM „Logos“ vyplula 14. února 1971 z Rotterdamu do Londýna. Od té doby navštívilo víc jak 42 mil. lidí ze 164 zemí tyto lodi: LOGOS (až 1988), DOULOS (1977- 2010) a nynější loď LOGOS HOPE (od 2009). Podle údajů z Německa většina návštěvníků přišla, aby si koupila běžnou a odbornou literaturu, jakož i křesťanskou. V plovoucích lodích bylo prodáno víc jak 35 mil. knih. Navíc byly darovány nesčetné knihy univerzitám, školám a knihovnám v nejvíce chudých zemích. Kromě toho rozdělili členové posádky 50 mil. Biblí a jednotlivých biblických dílů. „Za spuštěním první lodi LOGOS byly roky snění, práce a modliteb, aby se uskutečnilo to, co doposud se takovým způsobem nekonalo,“ řekl zakladatel OM Georg Verwer (72). V r. 1964 mluvil poprvé o vizi OM - o práci pomocí lodí. Ředitel mezinárodního OM Peter Nicoll pověděl, že skrze tuto práci vznikly nové sbory a nové iniciativy. K posádce nynější lodi „Logos Hope“ patří okolo 400 mužů a žen ze 45 zemí. Jsou zaměstnáni na základě darů.

Idea, Př. E.T.

Jiří Unger
byl znovuzvolen na další 4 roky za prezidenta Evropské evangelikální aliance

Tajemník České evangelikální aliance (ČEA) Mgr. Jiří Unger byl znovuzvolen za prezidenta Evropské evangelikální aliance (EEA) na další 4 roky.

Na výročním shromáždění EEA v německém Bad Liebenzell byl mimo jiné potvrzen dokument Code of Conduct a zvolení členové Výkonného výboru EEA, noviny Křesťan Dnes o tom informoval Jiří Unger, který je členem sboru Církve bratrské Praha 13.

Jak uvádí internetové stránky www.ea.cz, Jiří Unger se narodil v roku 1974 v Liberci.

Křesťanem se stal v roce 1993 během studia na gymnáziu.

Krátce poté vstoupil do Jednoty bratrské. Během studií na Univerzitě Karlově pracoval mezi studenty v rámci Studentské křesťanské misie, pomáhal pořádat různé křesťanské akce. Po absolvování Filozofické

fakulty Univerzity Karlovy v oboru religionistika se stal doktorandem na Evangelické teologické fakultě Univerzity Karlovy (ETF UK), kde se zabýval vztahem globalizace a náboženství.

Kromě své pedagogické práce na ETF UK pracoval také jako překladatel.

Od března 2003 je tajemník ČEA a od roku 1999 je ženatý, má tři děti.

Rastislav Tercius Čižmár
www.krestandnes.cz

Bratislavu navštívil nemecký evanjelista Ulrich Parzany

V dňoch 7. - 9. 10. 2011 navštívil Slovensko na pozvanie viacerých cirkví a kresťanských občianskych združení nemecký farár a evanjelista Ulrich Parzany.

Názory Ulricha Parzanyho na rôzne celospoločenské témy sú nemeckou spoločnosťou, masmédiami a politikmi vysoko rešpektované. V roku 1998 mu prezident Spolkovej republiky Nemecko udelil Spolkový kríž za zásluhy.

Do Bratislavy prišiel ako hlavný rečník na spoločnú konferenciu kresťanských cirkví v Interhale na Pasienkoch. Jeho prednášky sa uskutočnili v piatok a v sobotu. Konferencia vyvrcholila spoločnými ekumenickými bohoslužbami v nedeľu 9.10. o 10.00 hod.

Témy jednotlivých stretnutí boli:

- Život v hojnosti - Ako utíšiť smäd po láske a živote?

- Božia misia beží - Pridáme sa?

- Život v otvorenom hrobe - Kto naplní našu túžbu po slobode?

- Pretože ide o záchranu človeka, musíme jedno evanjelium odovzdávať mnohými rozličnými spôsobmi.

Na konferencii vystúpil aj Kresťanský komorný orchester ZOE, skupina The Hope Gospel Singers pod vedením Ivety Viskupovej, šansonierka Alena Čermáková s manželom Ivanom Čermákom, skupina BCC worship a bol premietaný aj film Magdaléna – zbavená hanby (Inspirational FILMS).

Pozvanie na pódium prijala aj naša strieborná olympionička a majsterka sveta v trape Zuzana Štefečeková, ktorá sa kvalifikovala aj na budúcoročnú olympiádu v Londýne.

Večerný program moderovali Dagmar Mozolová a Vladimír Žák.

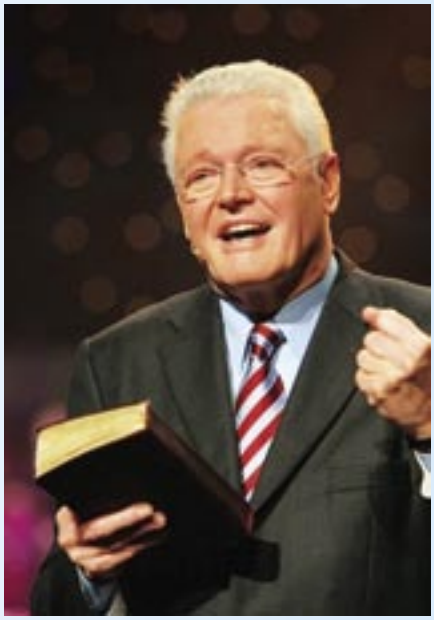

Viac informácií o konferencii a zvukové záznamy z evanjelizačných zhromaždení nájdete na internetovej stránke www.krestaniavmeste.sk.

www.krestandnes.cz,

Kresťania v Líbyi

(IDEA)

Po smrti líbyjského diktátora Muammara Kaddáfího povstalci v krajine oslavujú začiatok nových dejín. Tamojšie kresťanské menšiny sú však v neistote.

Ako potvrdil Kamal Sido zo Spoločnosti pre ohrozené národy v Göttingene, v Líbyi preberú moc moslimovia. Už v polovici septembra totiž oznámil predseda dočasnej vlády Mustafa Abdul Jalil legislatívu budúceho štátu založenú na islamskom zákone šaría. V ňom sa okrem iného uvádza aj trest smrti za odpadlíctvo od islamskej viery.

Ohrození by tak boli kresťanskí konvertiti, ktorí prestúpili z Islamu. Podľa oficiálnych informácii žije v Líbyi 80 000 kresťanov. Podľa neoficiálnych zdrojov je ich až vyše 170 tisíc. Mnohí utiekli v čase najväčších nepokojov do zahraničia. V čase politických zmien v Líbyi prosia tamojší kresťania o modlitby za slobodu vyznania v novom systéme a pokoj medzi náboženskými skupinami.

Storočie baptistov v Izraeli

(EBF)

Baptisti sú v Izraeli už 100 rokov. Stále však nie sú v krajine oficiálne uznanou kresťanskou cirkvou. Poukázali na to veriaci pri príležitosti osláv Baptistickej únie v izraelskom Nazarete koncom septembra tohto roku.

Slávnosť organizovala Izraelská únia baptistických zborov a Európska baptistická federácia. V tomto období sa však baptisti usilujú o oficiálne uznanie ako člena Únie evanjelikálnych cirkví v Izraeli, založenej v roku 2005. Uznanie štátom je podmienkou pre sobáše, pohreby, daňové zvýhodnenia a ľahší spôsob získavania víz pre zahraničných hostí a dobrovoľníkov.

Baptisti v krajine spolupracujú s ďalšími náboženskými skupinami. Majú školu, na ktorej študujú aj moslimovia a podľa oficiálnych informácii patrí medzi 4 najlepšie školy v krajine.

Veriaci tak veria, že proces uznania nebude problematický.

EBF proti obchodu s ľuďmi

Švédsky pastor Sven-Gunnar Lidén je vedúci projektu boja proti obchodovaniu s ľuďmi. O dôvodoch, cieľoch a výzvach tejto iniciatívy Európskej baptistickej federácie povedal:

„Európska baptistická federácia je spoločenstvom cirkví v 45-tich krajinách Európy.

Je to slobodná organizácia, ktorú tvoria samostatné, ale navzájom prepojené denominácie v jednotlivých krajinách. V každom štáte máme kontaktnú osobu, s ktorou spolupracujeme na projekte zameranom na boj proti obchodovaniu s ľuďmi.

Cirkvi v Európskej baptistickej federácii sa na svojej výročnej rade v roku 2003 spoločne rozhodli bojovať proti obchodovaniu s ľuďmi. To znamená, že všetky denominácie pracujú na tomto projekte, pretože je to ich spoločná iniciatíva. Spolupracujeme na tom, aby sme spojili cirkvi v celej Európe v boji a v snahe zastaviť obchodovanie s ľuďmi.

Náš projekt je založený na myšlienke, že na svete by nemali byť žiadni otroci.

Ako hnutie sa staviame proti otroctvu, pretože každý človek je stvorený na obraz Boha. Každý človek, každá žena má svoju vlastnú hodnotu. Ľudia sú rovnakí.

V súčasnosti je našou najhlavnejšou výzvou pomáhať lokálnym cirkvám začať projekty. Je veľa cirkevných zborov, ktoré chcú niečo konať.

Rovnako sú v spoločenstvách jednotlivci, ktorí majú záujem niečím prispieť. To, čo robíme, je, že organizujeme konferencie, aby sme povzbudili ľudí, ktorí chcú pomôcť. Vyučujeme ich, školíme a poskytujeme metódy, ktoré môžu používať v tejto oblasti.“

zdroj: Ekumena vo svete 42/2011

KROKY K MANŽELSKEJ INTIMITE I.

...AKO SI BYŤ BLIŽŠIE

CHATA RAČKOVÁ

Račkova dolina

8.–11. december 2011

(štvrtok 19.00 hod. – nedeľa 13.00 hod.)

1. téma: **INTIMITA V MANŽELSTVE**
2. téma: **10 TOP POTRIEB**
3. téma: **EMOCIONÁLNY POHÁR**
4. téma: **UZDRAVENIE BOLESTÍ**

Cena kurzu – ubytovanie, strava, pomôcky, občerstvenie: 120 €

Viac informácií: tel. 0905 622 900
e-mail: nasemanzelstvo@nasemanzelstvo.sk, ivan@sina.sk

Máte dospívající děti a zlobí vás?

Na tuto otázku vám můžeme odpovědět: Ano, pokud nemají žádnou smysluplnou činnost.

V následujícím rozhovoru se vám pokusíme přiblížit práci mladých lidí, kteří se rozhodně nenudí. V centru Word of Life v Černé Hoře u Blanska se stále něco děje a práce je tu dost, říká vedoucí centra Mirek Klepáček.

Jste znovuzrozený/ná a máte touhu sloužit dětem? Nabízíme vám skvělou příležitost pro službu! Jaké akce ve Word of Life (WOL) probíhají?

Do poloviny srpna pořádáme vlastní tábory, do konce prázdnin tábory jiných organizací a v září plánujeme Biblické kluby WOL alespoň na dvou místech (v Brně a v Blansku), v případě zájmu i jinde.

Kluby jsou zaměřené na studium Božího slova, evangelizace a zapojení se do jiných služeb v místním sboru či jinde. Třetí víkend v září, také organizujeme výjezd na skvělou konferenci pro vedoucí mládeže, či potenciální vedoucí mládeže. Konference se koná ve WOL Maďarsko. Tradičně tam je spousta vedoucích povzbuzena k zodpovědné a odevzdané službě ve svých sborech.

V podzimních měsících dále plánujeme jeden víkend Biblického vyučováni pro spolupracovníky a další zájemce o biblické studium, se skvělými hosty. Pořádáme také zimní tábory a dá-li Pán, pak také evangelizační vánoční koncerty.

Jaké jsou možnosti služby pro mladé?

Při každé akci, kterou WOL připravuje, se neobejdeme bez těch, kteří chtějí posloužit a zapojit se jakýmkoliv způsobem ať už v kuchyni, nebo jako vedoucí či jiný pomocník. Takže jakýkoliv zájem nás velice těší.

Koho berete do služby?

Každého znovuzrozeného křesťana staršího 15let popřípadě 18let, který má touhu sloužit Pánu a spolupracovat s WOL.

Kde se mohou zájemci hlásit?

Hlásit se mohou na kontaktu, který přikládáme ke každé akci, nebo na e-mailové adrese: **mirek@wordoflife.cz nebo tel. číslo: +420 774 448 881.** Také doporučuji sledovat webové stránky: www.wordoflife.cz, kde se snažíme každou akci také prezentovat. V případě zájmu spolupráce na zimních či letních táborech je dobré zúčastnit se plánování některých vzdělávacích víkendů, které budeme pořádat. Na všechny se těšíme.

Svědectví. Sloužíme ve Wordu

Co to vlastně pro nás mladé znamená sloužit ve Wordu? Není to jen pocit z dobře vykonané práce ať už v kuchyni nebo posekání trávy, abych to udělala?“ Myslím, že tahle otázka je naprosto zbytečná. Bůh chce od každého z nás, abychom mu sloužili, a služba na WOL je jen malá část z naší služby. Takže proč to nedělat s chutí a pro potěšení, že to děláme pro Boha?

Když jsem jela minulé léto na WOL poprvé pracovat, říkala jsem si, že tam snad umřu kvůli tomu, že celý měsíc tam budu jen „makat v kuchyni“. Ale byly to jen mé hloupé domněnky. Nejen že jsem měla dobrý pocit z vykonané práce, ale i to, že jsem mohla svůj čas, svůj život sdílet s ostatními. A když jsem pak za měsíc odjížděla, cítila jsem, že tam nechávám kousek svého srdce. Kousek, který jsem ochotně dala Pánu.

Takže od té doby, kdokoliv postrádá dobrovolníky do nějaké akce, hlásím se. Je to pro mě přínosem i povzbuzením… **Takže chci povzbudit i ostatní, nebojte se! Je to úžasný čas strávený s Bohem.**

Rozhovor připravila
Marie Horáčková

ale ze skutečnosti, že to děláte pro Boha. Mnozí z nás jezdí na tyto akce odpočinout od všedního života, druzí, aby se přiblížili k Pánu, a jiní, aby nějak „zabili“ čas o víkendu. Ale co je správně? A další otázka, kterou si často pokládáme, je: „Pane, chceš,

NOEMI - ZOZNAMKA PRE KRESŤANOV

Prihlásených je viac ako 2100 kresťanov hľadajúcich životného partnera (z toho 800 zo Slovenska,1300 z Čiech). Organizujeme tiež pobyty pre nezadaných.

Internetová registrácia:
www.noemka.com **e-mail:** info@noemka.com

Poštová registrácia: Noemi, Na Mušce 1124, 534 01 Holice, ČR

Pre zaslanie podrobných informácií a prihlášok do poštovej registrácie:

Pošlite nám prosím SMS so svojou adresou na tel. +420 777222877 (alebo môžete adresu poslať poštou / e-mailom).

Veršované odpovede

Starí, mladí...

Vždy tu boli tí, čo skôr sa narodili.
Vždy tu budú tí, čo mladí sú.
Smútku stuha v srdci povieva mi,
keď sa títo spolu neznesú.

Stretol som raz tých, čo za Kristom šli cestou.
Myslel som si: Azda zhodnú sa.
Vietor odvial za priehrštie času
– zaslzili nad tým nebesá,

keď sa brali preč do iných sveta kútov.
Pritom brali chlieb a víno z čiaš.
Chystali sa spievať novú pieseň,
užívali si slasti večných krás.

Nemám na to liek, jak sláviť harmóniu.
Vie to iba Láska odveká,
za všetkým, čo smrti oddala sa,
za mladého, starca, človeka.
V nej sa všetci iste dohodneme
na alejach zasľúbenej zeme.

Ján Kučera

Za fotografie publikované v tomto čísle pekne ďakujeme. Ich autormi sú: L. Kešjar, V. Malý, www.christianphotos.net, BigPhoto a archív redakcie.